

28.III.1972 tarihinde 1.yerinden hakaretlerle alındım. İstanbul Emniyeti 1. Grup Müfettişi K. Grubu'nda böyle suçlandığım, hiçbir gözetim altına alınmadı. Süleyman, hakaret ve tehditler altında çözümlü sorulara muhtap oldum.

30.III.1972 günü saat 18.30 da müteferrikadan anver çakar ve kom. Bythofla beraber L. Güneye çıkarıldım. Girişte, Jallerini bağladılar, kollarına girerek dolaplarla bir odaya soktular. Burada bir mahkûmeyle el ayak bileklerinden ve gövdenin sırtıyla bağladılar. Gövde baş-altı zini vardı. Birine albayın diye hitap ediliyordu. Önce sol el-sag ayak, daha sonra sağ el-sol ayak küçük parmaklarına bağlanan elektrodlarla, başlangıçta daha az ve giderek artan süre ve girretle alın verildi. Daha sonra ayağın üzerinden ve y. Alından da elektrik vermeye bağladılar. Yüzüne tutulan tel ağzına, burnuna, kulağının içine, boynuna, sırtına sokuldu. Kolları vücutta ve boynun girretle sıkılıyor, hareketleri kısıyor ve bozuluyor gibi oluyordum. Bir yandan da ağıza almadık kütürlerle hakaret ediyorlar, aralarında "Öldürmek değil, sakat bırakmak olduğunu" tekrarıyorlardı. Elektrik ara verdiklerinde sık sık çöşme ve alt bir yığın ve soruyorlardı. "Nedenin kesin ne kadar sürdüğünü tahmin edebiliyorum. En 10 saatından fazla su döktüğünü, sandalyeden çöktüğünü, yarıda bırakıp nöbetçiye, "Katiyen su vermiyeceksin" emrinin verildiğini hatırlıyorum. 2 süre sonra böylece kendimi bilmeden yattım. Saat biraz tekrar müteferrika indirildi.

Bu ikinci sonucu emniyette kaldıran bir ay, sol kolunu kullanamadım. Sol elimin parmaklarındaki uyuşukluk dört ay sürdü. Daha son iki günler müteferrikaya gelen albay, anver çakar ve diğer görevlilerce yeniden işlemlerle tehdit edildi. "Hazır ol uyuma, bu akşam seni yine alacağız." dilerlerdi. Her gece yukarı çıkarılmaya bekliyordum.

İlk işkenceye on gün sonra bir gece yine L. Güneye çıkarıldım. Alındığım odada albay, yarbay, binbaşı ve onlarca kişiler, anver çakar, polis memuru Kemal Yüpeolu ve bir polis memuru daha vardı. (Polisler K grubundandı) sorulan sorulara verdiğim cevaplar beğenilince işlerden, mahkemeye yatırıldı. Mahkemeye ödedeki iki polis memuru tutuyor, anver çakar elindeki k. bağla kilitlenerek ayaklarına vuruyordu. Daha da hareketlenince için kenarına "Zalim köpekler" diye bağırarak işliyorlardı. Mahkemeden sonra zorla copla itekleyerek yüzüne su çarparak mahkûme mahkûme edildi. Bu işlemler de daha tekrarlandı. Daha yüzüne alt terebiye indirildi. Daha sonraki günlerde tehditleri sürdürdüler. Bir gece yine yukarıya çıkarıldı. Mahkûme etmeni istedikleri şeyler için yanında, arkadaşım Turi Türkeş'e işkence yaptılar.

Onun iki gün İstanbul Emniyeti Müteferrikasında tutuldu. Daha yapılan işkenceye daha arkadaşları ve müteferrikada beklemekte bulunan diğer kişiler tanıtılır.

Mevaiye Talhan

3 Kolu Cemaatinde Tutuklu

9.II.1973

Adı, Soyadı
Baba Adı
Doğum yeri ve yılı
Gözaltına alındığı tarih
Tutuklandığı tarih
Mesleği

: Füsün Orhon
: Fatik
: Çeli, 1952
: 17.8.72
: 17.10.1972
: İhden ayrılma

17 Eylül 1972 günü gece saat 24:00 de ellerinde Tomsonlar, üzerlerinde gelik yelekleri olan bir takım adamlar evine geldiler. Bağlarında 1. Şube Müdürü Şükrü Balcı bulunuyordu. Bir yandan evimi arariarken öte yandan Şükrü Balcı bana silâh deposunun nerde olduğunu soruyordu. Cevap vermemem üzerine yüzüne tokatlara indiriyordu. Sonra 1. Şubeye götürüldüm. 'Bu gecelik 1 bu orospu misafirinizdir' diyerek bir hücreye atıldım. Ertesi gece benimle sohbet etmek istediklerini söyleyerek yukarı aldılar. Söylediklerime inanmadıklarını, bana bu gece de mülhade ettiklerini, iyice düşünüp taşınmamı, yoksa yüzümü muşmulaya çevireceklerini söylediler. Ertesi sabah tekrar yukarıya çıkarıldım. Söylediklerime yine inanmadılar. 'Bunu aşağı götürün' dediler. Aşağıda gözlerim bağlandı ve bana ortağ mahzenlerine iniyor- muşum hissini vermek için 'eğil, kalk, başını eğ' emirleriyle biraz evvel çıktığım odaya soktular. Bir sandalyeye oturtarak ellerini, ayak- larını bağladılar. El ve ayak parmağına birer halka geçirdiler, elek- trik akımı vermeye başladılar. Gittikçe dozu arttırılarak verilen bu elektrik işkencesi sonradan tahmin ettiğime göre yarım saat kadar sürdü. Elektriği ancak soru sorarak için kesiyorlardı. Bir ara 'asit' getirdiler. Ve sol ayağıma döktiler. Sonradan su olduğunu öğrendiğim bu sıvı elektrik akımını yoğunlaştırmaya yarıyordu. Hücreme indirdik- lerinde gözlerim kararıyor, midem bulanıyordu. Bütün vücudumu ter kaplamıştı.

İstanbul 1. Şubede kaldığım 30 gün boyunca Ömer Kömürcüoğlu'nun dayaktan kaçanmış yüzünü, morarmış yüzünü gördüm. Üzerindeki kazak kan içindeydi ve ilk iki gün yerinden kalkamayacak bir durumdaydı. 1. Ant'x bir gün bütün yüzü muvi ekose bir atkıyla bağlanarak götürül- dü. Akşam saat sekizde bitkin bir vaziyette geri getirildi. Orhan Bursa gözleri kapalı olarak yukarıya götürüldü, bitkin ve ırgan olarak geri getirildi. Hücrede benimle kalan Şenel Sölpüker'in ayağının dayaktan morarmış olduğunu gördüm. Ayrıca kollarında, göğsünde yanan izleri, sırtında kırbaç izleri vardı. Bana yapılan bu işkenceye Şenel Sölpüker, Gökdele Candemir, Seval Sölpüker ve Şenül Zileli tanıklırlar.

Füsün Orhon

17/10/72

Adı, Soyadı : Gökdere Candemir
Baba Adı : İzzet Ali
Doğum Yeri ve Yılı : Eskişehir, 1941
Güzelaltına alındığı tarih : 6.9.1972
Tutuklandığı tarih : 6.10.1972
Meslek : Eczacı

6.9.1972 gecesi silâhlı Emniyet mensupları tarafından evimden alınıp İstanbul Emniyetine götürüldüm. Ertesi sabah kapatıldığım hücreden gözlerim bağlanarak alındım.

Hiç bir sorgu yapılmasına gerek duyulmadan ellerim ve ayaklarım oturtulduğum sandalyeye kayışlarla bağlanarak vücudumdan elektrik akımı geçirilmeye başlandı. Önce kesik, sonra sürekli, sonra da çaprazlama dedikleri usullerle skım verdiler.

Seni öldürürüz, pencereden atarız, intihar ettiğini söylersin, kimse de bize hesap soramaz' şeklinde tehditlerle elinden kan fışkıracaya kadar işkenceye devam edildi.

Emniyetin doktoruna tedavim yaptırıldıktan sonra tekrar işkenceye alındım.

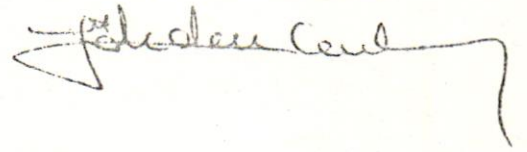
Üstümdeki giyecekler parçalanıp çıkartılmak istendi.

Güçsülerimden elektrik verilirken, 'Bundan sonra ne yapacağımızı anladın, değil mi?' şeklinde konuşmalar da insanlık dışı davranışlarını daha da ileri götürebileceklerini belirttiler.

Her türlü hakaret ve küfürlerine maruz kaldım. Günlerce bu işlenceler insafsızca uygulandı.

Emniyette kaldığım süreç bana yapılanlara Şenel Sölpüker, Ömer Kömürçüoğlu, Lütfü Taç, Latif Güvercin ve aynı hücrede kaldığımız Gönül Zileli'ye de uygulandığına tanığım.

Gökdere Candemir

X

Beni bir gece yarısı (3 Ağustos 1972) saat 2230 da Emniyete ufak bir meseleye tanıklık etmen gereğiyle götürdüler. Ne olduğunu anlayamamıştım. Bana devamlı bir takım bilmediğin işlemler sıralayıp, tanıyıp tanımadığımı soruyorlardı. Bende onlara beni ne için Emniyete getirdiklerini sorduğunda, "Keyifinizden getirdik, bir itirazın mı var?" diyorlardı. Beni karantinalık bir hücreye attılar ve bu sorgu 24 saat sürdü. 4 Ağustos 1972 günü öyle yeneği gelmişti ki beni yine yukarı çağırdılar. Önce yemek yeyip yemediğimi sordular. Ben "yedin" diye cevap verdim. Aynı soruları tekrarladılar, ben söyledikleri kimseleri tanımadığımı ve bu işlemleri ilk kez onlardan duyduğumu söyleyince sonradan Komiser Zeki (soyadını bilmiyorum) olduğunu öğrendiğim şahıs hepsine "Susun" dedi. "Bu'nun artık bizimle ilişkisi kalmadı. Bu'nu gerekli yere götürün" dedi. Odadan çıkarken içlerinden birisi de "Şimdiye kadar bütün konuşturma metotlarına dayanabilen çıkmadı, bakalım ben ne yapacağım?" dedi. Ve beni tekrar hücreye götürdüler. On dakika sonra çok saygılı, üstünde sadist bir tebessüm bulunan bir adam "Gidiyoruz, ayakta kalmanızı istiyoruz" dedi. Sürekli gülüyordu. "Ben şansımı kaybettim." dedi. Merdivenin bulunduğu yerden çıkıp da bahanelere, merdivenin başına gelince orada bekleyen birisi de anında geldi. Tan merdivenlerden çıkarken birden bire kollarından tutup bir tanece iki göğüsme iki parça pamuk koydu ve bir bekleme odasından bağladılar. Arkından itmeye başladılar. Merdivenleri çıkardılar, sonra tekrar indirdiler. "Şimdi eğil" dediler ve sonra tekrar merdivenlerden çıktık ve yine eğerek bir yere soktular. Bir odaya girmiştik sanırım. Geçtiğim yoldan daktilo sesleri geliyordu. Beni bir işkemleyle oturttular ve ayaklarımız işkemlenin bacaklarına, kollarımızı da işkemlenin arkasına sımsıkı bağladılar. "Nereye getirdiniz beni?" diye sordum. Bir tanece "hanama" dedi. ve gülmeye başladı. "Ne hanama?" dedim. Yine gülmeye "Hiç hanama gitmedin mi, bol bol terleyeceksin şimdi" dedi bir tanece. O sırada sağ elimin sarı pamuğuna sıkı sıkı bir tel bağlandı. Ayakkabılarını çıkarmışlardı zaten. Sol ayagının pamuğuna bir tel bağladılar. "Ne yapacağınız bana?" dedim. "Anamın....." dedi bir tanece. Ve "şimdi konuşturma çarşısı, bu hazır" dedi. Odaya birileri girdi. Karşında olduğunu tahmin ettiğim bir ses konuşmaya başladı: "Şimdi sana bütün en etkili metotlarımızı göstereceğiz" dedi. Devamlı "Bana ne yapacaksınız? Gözlerinizi açın" diyorlardı. Kalbim dışarı çıkacakmış gibi çarpıyordu. Aynı ses "Ben sizin söylediklerinizi kabul etmiyormuşsun, ama şimdi konuşturma makinası var, bülâbul gibi öttürür seni" dedi. "Hedir bu konuşturma makinası" diye sorduğunda, "Şimdi sabret, biraz sonra anlayacaksınız" dedi ve bana 24 saatte soru sorulmaları sorularından birini sordu. "Bilmiyorum, tanıyan bu şahıs" dedim. "Nasıl tanıyorsun canım, tanırsın" dedi. Yine "tanıyorsun" dedim. "Anlaşıldı. O'lun, VİR" dedi. Bir anda ağzından korkunç bir haykırış çıktı. Bütün vücudum gerildi ve kendimden geçiş gibi oldum. Vücudumdan elektrik akımı geçiriyorlardı. Durdular. Aynı ses "Şöyle bütün konuşturma makinasıyla tanıştın, nasıl beğendin mi?" dedi. O kadar sakın ve rahat bir ifadeyi vardı ki sesinin, sanki karşısında bağırarak, acı çeken insan değildi. Bana bir soru soruyor, "Bilmiyorum" dediğin zaman sadece "VİR" diyorlardı. Bütün vücudum çok büyük bir acıyla geriliyor, korkunç bir şiddetle sarsılıyor, ve acı bir şekilde böğürüyordum. Durdukları zaman o seslerin nasıl olup da benden çıktığına ben de hayret ediyordum. Seslerden onlar da rahatsız oldular ki "Kapatın bütün ağızları" dedi ve ağızları havlu gibi bir şey takıldılar. Çok az aralıklarla, sürekli cereyan veriyordular. Bir ara da "Siz kimsiniz?" dedim. O sesin sahibi yanıma geldi. Gülmeye "Bu vatandan evlatlarıyız" dedi. "Sen de bu vatandan çocuğuydun" dedi. "Evet, öyle mi?" deyip yine cereyan vermeye başladılar. Bir ara, durduklarında, o ses "Bütün cümleden kurtulamazsan, bu böyle 30 gün sürecek"

Buradan sağ çıkamazsın. Sen bilirsin, ister söyledikleriminizi kabul et, ister etme" dedi. Ve gene coreyen vermeye başladılar. Başından pesim kışkırmıştı. Ne kadar geçtiğini hatırlamıyordum. Artık vücudum, kafandan kopmuş gibi hissediyordum. Dayanacak gücüm kalmamıştı. "Yeter" dedim, "ne isterseniz kabul ediyorum." Bunun üzerine odaya bizi girdi. (Sesinden, Komiser Zeki olduğunu sanıyorum.) "Biraz ara verin" dedi. Ve beni gözdüler. Tekrar o ilere bir yerlerden geçirdiler. Terden sırtı saklan bir vasiyetteydin. Bir odaya soktular. Gözlerini açtılar. Gözlerim görüyordum. Bu, iki-üç saat sürdü. "Sana sabaha kadar müsaade, bizim söylediklerimizin peyleri yazacaksın. Yazmazsan aynı işkence sabahleyin yeniden başlayacak" dediler ve aşağı hücreye indirdiler. Aşağı indikimde ağrı oluydu.

Ve bu işkence, istedikleri kağıdı imzalattırana kadar, yani 16 gün sürdü. Ve hücrede kaldığım bu 16 gün süresince, gece-gündüz, başkalarına yapılan işkence seslerini ve çığlıklarını duydum.

Tutukovinde yapılan baskı ve işkencelere ilişkin ayrıntılı bir dilekçeyi (22 Ocak 1973) tarihinde Sakayönetim Komutanlığına sunmuş bulunuyorum. Bu yazıyı uzatmamak için Tutukovindeki olayları burada tekrarlamadım. Sözü geçen Komutanlıktan sorulabilir.

Yaprak Ziamioğlu

3 No'lu Askeri Cezaevinde Tutuklu

9.2.1973

[illegible]

Konu: Tilkence

[illegible]

James C. May

duydum. İsa'nın bu
kita islek ve bu
gibi de tıhat ve
kasa oldu. Ben
isin bunu bir ka
n ve şimal kasa
e, kaka-kalarla
e, öretilerle
nı aldı.

bu illeli'nin
okundan biray
elektrik, kandan
e sürece nice
luktan sonra
e, Özer Köşke
ve İsa İmini
e kanece edilece
ydum.

geli, tıhat

duydum. İsa'nın bu
kita islek ve bu
gibi de tıhat ve
kasa oldu. Ben
isin bunu bir ka
n ve şimal kasa
e, kaka-kalarla
e, öretilerle
nı aldı.

bu illeli'nin
okundan biray
elektrik, kandan
e sürece nice
luktan sonra
is, Özer Köşke
ve İsa İmini
İkence edilece
ydum.

İsa'nın tıhat

duydum. İsa'nın bu
kita islek ve bu
gibi de tıhat ve
kasa oldu. Ben
isin bunu bir ka
n ve şimal kasa
e, kaka-kalarla
e, öretilerle
nı aldı.

bu illeli'nin
okundan biray
elektrik, kandan
e sürece nice
luktan sonra
is, Özer Köşke
ve İsa İmini
İkence edilece
ydum.

İsa'nın tıhat

duydum. İsa'nın bu
kita islek ve bu
gibi de tıhat ve
kasa oldu. Ben
isin bunu bir ka
n ve şimal kasa
e, kaka-kalarla
e, öretilerle
nı aldı.

bu illeli'nin
okundan biray
elektrik, kandan
e sürece nice
luktan sonra
is, Özer Köşke
ve İsa İmini
İkence edilece
ydum.

İsa'nın tıhat

duydum. İsa'nın bu
kita islek ve bu
gibi de tıhat ve
kasa oldu. Ben
isin bunu bir ka
n ve şimal kasa
e, kaka-kalarla
e, öretilerle
nı aldı.

bu illeli'nin
okundan biray
elektrik, kandan
e sürece nice
luktan sonra
is, Özer Köşke
ve İsa İmini
İkence edilece
ydum.

İsa'nın tıhat

duydum. İsa'nın bu
kita islek ve bu
gibi de tıhat ve
kasa oldu. Ben
isin bunu bir ka
n ve şimal kasa
e, kaka-kalarla
e, öretilerle
nı aldı.

bu illeli'nin
okundan biray
elektrik, kandan
e sürece nice
luktan sonra
e, Özer Köşke
ve İsa İmini
e kanece edilece
ydum.

geli, tıhat

duydum. İsa'nın bu
kita islek ve bu
gibi de tıhat ve
kasa oldu. Ben
isin bunu bir ka
n ve şimal kasa
e, kaka-kalarla
e, öretilerle
nı aldı.

bu illeli'nin
okundan biray
elektrik, kandan
e sürece nice
luktan sonra
is, Özer Köşke
ve İsa İmini
İkence edilece
ydum.

İsa'nın tıhat

Price 97

49. 01. 1973

Adı ve Soyadı : İsmail Güneş
Doğum yeri ve tarihi: İstanbul, 1940
Gümrükten alındığı tarih: 24 Mayıs 1972
Tutuklandığı tarih: 13 Haziran 1972

[illegible]

Bunda beni güddiler, ayuklarına bu şekle istinade engramma, 1930
yayın: istemediğini söyledikleri vakit: "Durada sonra istediklerini
bilmiyorum" diye cevap verdiler.

[illegible]

Ampluato boni amonin vo atre gurdilek'in inuna bichin bar talca
Ampluato boni halimin onlara da dore olmanin istegonlepe bichin bar

Leys Güz

ADI, SOYADI: Meryem Esen
BABA ADI: Cevdet
DOĞUM YERİ VE YILI: Şereflikoçhisar, 1952
GÖZALTINA ALINDIĞI TARİH: 8 Temmuz 1972
TUTUKLANMA TARİHİ: 19 Temmuz 1972

Konu:

8 Temmuz 1972 Cumartesi günü saat 11.30 da çalışmakta olduğum Gençlik ve Spor Bakanlığına dört kişi gelerek (2si M.İ.T.'den, 2si Z. Şubeden) ifademın alınacağını ve kendileri ile birlikte Emniyet'e gelmemi söylediler. Hiçbir şeyden haberim yoktu. Onlarla birlikte önce kalmakta olduğum yurda gittik. Orada yapılan aramada dolabımdaki kitapları aldılar. Yasak kitaplar olmadığını, kitapçılarda açıkça satıldığını ve almaya hakları olmadığını söylediğim zaman 'Karığın sen, o bizim bileceğimiz iş' diyerek beni susturmaya çalıştılar ve arkasından kitaplara baktıkça biri 'Bunları okuyunca ne hal edeceksin? kendin ne sanıyorsun?' dedi. Bunları söyleyen M.İ.T.'den gelen ve 'Yarbayın' dedikleri orta boylu, açık renk gözlü, kıvrık saçlı sakaklarının üst tarafına doğru saçları ağılmaya başlamış esmer tenli bir adamdı. Z. Şubeden gelen polisler ellerindeki listeyi gösterip bazı kitapların alınmamasını istedikleri zaman azarlayarak onları da susturdu. Saat 13.15 de Emniyet'e geldik. Yurttan Emniyet'e gelirken M.İ.T.'den olan Yarbay Kızılay'da arabadan indi. Ifademın ne zaman alınacağını öğrendüğüm zaman mesai saatinin bitmiş olduğunu, ancak Pazartesi günü ifade verebileceğimi söylediler. Daracık koridorda bulunan banklardan birini göstererek oturtular. Pazartesi gününe kadar gösterilen yurda oturdum.

11 Temmuz 1972 Salı günü ifademın alınacağını söyliyerek bir yere götürdüler. Orada bulunan görevliler -ki bunların arasında aramaya gelen polislerde bulunuyordu- oturmamı söylediler. Daktilo hazırlandı, fakat şu anda yüzünü hatırlıyamadığım birisi suratına baktı sonra 'İşin bitti, tamam' diyerek tekrar koridora dönebileceğimi söyledi. Bu arada annemle, babam dışarda benden haber beklerlerken polislerden biri 'Seyyalarını hazırla, gidiyorsun' dedi. Biraz çışmanca, yakasında 'Fakultesi rozeti olan 25-26 yaşlarında birisiyle beni arka asansörden indirip, her tarafı kapalı, reklam arabalarına benzeyen, bey renkli minibus tipinde bir arabaya bindirdiler. Beni indiren kişiye nereye götürüleceğimi sorduğum zaman aldığım cevap 'Sıkıyönetim Askeri Sırgu yerine' oldu. Bir-iki dakika bekledikten sonra sonradan adının Enver Üçbilen olduğunu öğrendiğim birinide oldukça uzun boylu, esmer, geniş omuzlu 40-45 yaşlarında 'Binbaşım' dedikleri biri getirdi.

Envor Özbilen de geldikten sonra 'tamam' dediler ve ellerinde birer bez ve iplerle gözlerimizi bağladılar. Yola çıktık. 20-25 dakika sürdü yolculuğumuz. Yolu/bir yol olduğunu, arabanın hiç bir engelle karşılaşmamasından anladım. Açıklık bir yere geldikten sonra arabadan indirdiler ve kollarımızdan tutarak bir yere götürdüler. Ünce 5-6 basamak çıktık arkasından da 10 veya 12 basamak kadar indik. Daha iner inmez pis bir koku ve havasızlıkla karşılaştık. Orada bulunanlardan birisi 'Ne o yeni misafirlerimiz mi geldi?' dedi. Beni büyükçe bir odaya koydular, ve gözlerimi açtılar. Hemen arkasından 'Albayım' dedikleri ve bu yerin komutanı olduğunu söyledikleri sağırları kırılmış, orta boylu elli yaşlarında olan bir adam elinde copla odaya girdi. Ben masanın başında oturuyordum. Dana 'Ayaga kalk, hayvan oğlu hayvan, burası senin babanın evi o' dediği gibi, burada kanunların denetiminden de uzaktasın, biz ne istersek o olur, buradan ya çıkılır ya da ölünür, buranın neresi olduğunu biliyormusun?' diyerek elindeki copla masanın üzerine Binun üzerine ayaga kalktım, yine Albay 'Ölürsen ailen de bilmez, kanunlar bizim de sorumlu olmayız, kalıktaki kanunlar bizden yanadı ve hatta kanun bizleriz' dedi. Daha sonra masanın üzerindeki bir tane alarak üzerine cevaplandırmam istenen soruları yazdı. 'Bunları doğru olarak cevaplandırıcaksın, cevaplandırmazsan' diyerek tehdit etti. Ben de 'Tabii doğru olarak cevaplandıracağım' diyince 'Oropular, hep böyle dersiniz sonra da tınar edilmedikçe istediğiniz gibi yazmazsınız' diyerek tokat attı, ve kapıyı vurarak çıktı. Koridordan 'Posta, kilitte şu hayvanların hücrelerini' diyerek kapılar zincirle bağlanıp üzerine kilit takılıyordu. Alkımızda Salihaya ve kabloyu getirdiler. Beni de oradan alıp, tuvaletin yanında bulunan ve büyüklüğü ancak tuvalet kadar olan, içinde bir bank bulunan ve yatılacak olan bu banka borulardan su damlayan bir hücreye kapadılar. Benim çıkartıldığım odaya (İşkence odası) da 'İsrail'i olduğunu söyledikleri birini aldılar, ve 'İşte eğitim başlıyor' dediler. Aradan çok kısa bir süre geçti elektrik verildi. 'İşinin çabuklarına işitmeğe başladım. Bu çabukları dinletiliyor. Herak otme kaltak sıra sana da gelecek' dediler. Bu işkence ressi saatinin sonuna kadar devam etti. Bu arada beni oradan alıp yine ilk bulunduğu odaya getirdiler, 'Biliyormusun, anımsıyorsun aslında bu bu odada yattılar, eh onlar laik oldukları yere gittiler. Gindi 'Sizlerde' diyerek, orasını Posta dedikleri nübetçilere bıraktılar. İlk iki gün işkence yapılanların çabuklara dinletilerek benin başına da aynı şeylerin geleceği söylendi. 13 Temmuz 1972 Perşembe günü saat 10 sularında gelerek 'Daha okulların mı, illa tınar edilmek mi istiyorsun, yapılacak olanlara dayanabileceğini mi sanıyorsun budala?' dediler. Bu arada kısa boylu, kumral, açık renk gözlü, dalgali saçlı ve üstteğmen olduğunu söyledikleri biri 'Sen kendini bir bokmu sanıyorsun, kimler dayandı ki sen dayanamazsın diye düşünüyorsun, burada yapılan eğitimler (Bu kendi aralarında da işkence olarak verilen addı) kimleri istediğiniz gibi yapmadı, başına diremeğe kalkma' dedi. Bu sırada Emniyetten biri getirildi ve tahma adı Zafar olan uzun boylu Binbaşı; Daireden beni almaya gelenler arasında bulunan şişman, kısa boylu, siyah gözlük takan ve üstteğmen olduğunu söyledikleri biri; kısa boylu, tıknaz, bırıltı saçları hafife dökülmeye başlamış ve Yarbay olduğunu söyledikleri biri içeri girdiler. Daha Ünce içeride bulunan üstteğmen bazı sorular sorulduktan sonra 'yok, bu daha akıllanmamış, Posta getir kabloyu' diyerek ayakta balarımı çıkarmamı ve yere oturmamı söyledi.

Ali

Söyleneni yaparak yere oturdum. Bu kez de falakaya getirecekti. Yatmamı söylediler. Yine söyleneni yaptım. Kollarına silki falakaya bağladılar. Ayaklarımda falakanın bir parçası olan ve üzerine ip takılı olan bir ağaç parçasına asıldı. Daha sonra da el ve ayak parmaklarıma kablo uçları bağlanıp, üzerine de bir elektrik verilmeğe başlandı. O anda neye uğradığımı bilmiyorum. Çığlık attığımı ve kemiklerimin birbirinden ayrılıyormuş duygusunu kapıldığımı hatırlıyorum. Elektrigin daha etkili olabilmesi için kısa süreli aralıklar da veriliyordu. Verilen bu aralıklar da bütün vücutta bir gevşeme oluyordu. Tekrar elektrik şoku verildi. Yine kasların korkunç bir gerilimle kasılıyordu. Bu böyle bir saat sürdü. Bu arada saat 12'ye geldiği için yemek yemek üzere yuvarla çıktılar.

Yemek bittikten sonra tekrar geldiler. Yine aynı kişiler vardı. Kumral olan Üstteğmen beni yine tuvaletin yanındaki hücreye götürerek ifade almağa, yani kendi söylediklerini dikte ettirmeye çalıştı. Bu arada İskence Odasına bir başkasına olarak işkence yaptılar. Bir saat kadar o hücrede kaldıktan sonra tekrar Odasına alındım. Üstteğmen diğerlerine dönerek 'Bu daha akıllı mıdır? Biraz daha istiyor' dedi. Ve tekrar oturmanı söyledikten sonra falakaya bağladı. Kendisine bir cop getirilmesini emretti. Copla belden sonra rastgele vurmağa başladı. Bu arada küfür de ediyordu. Kendi çığlıklarından onun ne dediğini duymuyordum. Hala da aynı şeyleri söylüyordum ve istediklerini kabul etmediğim için 'Yağ demek öyle, sen dayanacağın sanıyorsun öyle mi, budala' diye söylenerek tekme atıyordu. Bir yandan copla vuruyor bir yandan da volta atıyor. İğneler veriyordu. Sadece kalan bütün gücümle çığlık atıyordum. Bu şekilde anlayamadığım küfürlerini hatırlıyorum. Dayılacak duvarın gelmiştin. Tam bu sırada elektrik şokunu kestiler. Biraz sonra tekrar vurmağa başladığım sırada 'eşek oğlan' gibi daha inat ediyorsun, 'Yağ demek öyle' diye emir veriyor. 'İnsanlıktan anlamıyor bu orospular, çakırın' diyor. 'İnsanlığı' diye emir verdi. Bunun üzerine söylediklerine söylediklerimle cevap verdim. Bu arada kaldığım için falakadan çözdüler. Beni o odadan alarak yandaki hücreye koydular. Burada da daha yapılacak olanlar vardı. 'Bak şimdi, doktor bey hadım olacak' sözleri ile anlattılar. Uğur Cilasun'un kaldığı hücrede cop vurma ve ara ara da çığlıklar işitiyordum. Uğur Cilasun'a 'İşkence yaptıklarını ben biliyorum' dediler. Öyle bir duruma gelmişim ki 'Yağ demek öyle' diye yalvaracaktım. Çığlıkları işitmemek için yatağın altına kafama sokmağa çalışıyordum. Aynı zamanda çığlık atıyordum. Ayğa da kalkmıyordum. Kalktığı zaman dengemi kaybedip tekrar yatağın üzerine düşüyordum. Beni bu halde güdümleri vardı. 'Bak şimdi, doktor bey hadım olacak' diye çığlıkları daha çok işitebiliyordum diye hücrenin kapısını sonuna

İse

kadar açtılar. Tuvaletin yanındaki hücrede bulunan birinişde
sille tokat dövdüklerini ve aynı kişiye 'anasını'
'..... çocuğu' 'senin ananı avradını yaparız' diye
kifürler ettiklerini işitiyordum. Nihayet 18 Temmuz 1972
Sali sabahı zorla kabul ettirilen ifadeyi daktilo etmeğe
başladılar. ifadeyi daktilo edenlerden birisi daha önce I.
Şubede gördüğüm ve başkomiser Taner Arda olduğunu söyledikleri
uzun boylu, kumral, dalgalı saçlı, açık renk gözlü birisi idi.
Bana 'Beni tanıyormusun?' diye sordu. Bende I. Şubede kendisini
gördüğümü söyledim. Diğeride Necdet Anayurt adı ile
ziadece İsmet Arda ve Taner Arda'nın deyimi ile Polis, diğerlerinin
deyimi ile de Üstteğmen olan uzun boylu, emmer, koyu ve
bir adamdı. ifade daktilo edilip bittikten sonra
Albay 'Nasıl inanayım senin söylediklerine, sana eğitim yaptılar
mı?' diye sordu. Bende yapıldığını söyleyince 'Yok daha yapılmadı
ne ki onlar da eğitim mi, daha sizin ananızı ağıatacak çok dogru
ucullerimiz var'ndedi. Arkasından da bunları savcılıkta reddettiği
tekdırde gideceğim yerin yine orası olduğunu bu sefer ellerinden
sağ kurtulamıyacağımı söyliyerek çıktı.
Saat 16 sularında gine Enver Çabilen'le birlikte gözlerimin
bağlanarak Emniyet'e getirildik.
19.7.1972 Çarşamba günü de tutuklanarak 3 Nolu Askeri Tutukovana
getirildim.

3 No.lu Ankara Sıkıyönetim Mahkemesine

3 No.lu Askeri Tutukevindeki siyasi tutuklulara insanlık dışı baskılar ve işkencele~~r~~ uygulanmıştır.Baskılar halen çeşitli şekillerde devam etmektedir.

Tutukevin Müdürü 14 Aralık 1972 tarihinde 1 No.lu Koğuştaki siyasi tutuklulara dayak atılması emrini vermiş ve bunun üzerine koğuşa giren coplu ve süngülü askerler hasta yatanları bile yataklarından zorla kaldırarak dayaktan geçirmişlerdir. Tutuklu Gülay Büyüközden ağzı bağlanarak ve yerlerde sürüklenerek hücreye götürülmüştür. Yine aynı koğuştan Penina Bencoya, Gülay Özdeş, Türkan Sabuncu, Olca Altınay, Huriye Üstün, Gülay Çazkır, Nilgün Karagöz-oğlu ve Nur Üster de tam anlamıyla zindan sayılabilecek bir yere atılmışlar ve tutuklulara zindanda dayak atılmaya devam edilmiştir. Türkan Sabuncu zincire vurularak dövülmüştür. Ayrıca, 2 No.lu koğuştaki tutuklulara da gene Tutukevi Müdürünün emriyle Assubaylar ve erler tarafından taşlar atılmış, Tutukevi Müdürü gerekirse kendisinin de tutukluları taşıyabileceğini söylemiştir.

Bütün bu kanunsuz baskı ve işkenceleri protesto etmek amacıyla açlık grevine başlayan kadın siyasi tutuklular üzerindeki baskılar ve dayak bu süre zarfında da sürdürülmüştür. Üç gün boyunca zindanda tutulan sekiz tutukluyla birlikte diğer koğuşlardan da dört kişi daha seçilmiş ve bu arkadaşlar 3 No.lu Koğuş adı verilen bir yere götürülmüşlerdir. Koğuş niteliği taşımayan ve ancak on kişiyi barındırabilecek olan bu yerde son derece kötü sağlık şartları altında yirmi kişi kalmakta, üstelik en ağır baskı ve hakaretlere maruz bırakılmaktadırlar. Tutukevi İdaresinin bu koğuş ayırma işlemi siyasi tutuklular üzerinde uygulamakta olduğu baskıları daha da arttırmak amacını gütmektedir. Açlık grevi boyunca ve daha sonra tutuklular onbeş gün süreyle havalandırmaya çıkarılmamışlar; pencereleri boyanarak çivilenmiş; odunsuz ve kömürsüz bırakılmışlardır. Hatta tutukevi İdaresi bu keyfi cezalara tutuklulara su vermeme cezasını dahi eklemiştir.

Vekilleri aracılığı ile, bu durumu Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına bildiren siyasi tutukluların müracaatları reddedilerek yalanlanmıştır. Bu red cevabında şimdiye kadar kimseğin üzerinde işkence izine rastlanmadığı ve bu konuda Tutukevi Tabibliğine herhangi bir müracaatta bulunulmadığı belirtilmektedir. Oysa, bu tamamen asılsızdır. Tutukluların çoğunun yüzlerinde ve bedenlerinde dayak izleri halen mevcuttur. Bu konuda 17 Aralık, 1972 tarihinde 1 No.lu koğuştaki tutuklular Adli Tıbb'a sevkedilmek talebiyle Sıkıyönetim Komutanlığına müracaat etmişlerdir. Daha önce de Ayşe Semra Eker, Nergis Savran, Gülsen Atilla ve Siper Güvenç Tutukevi Tabibliğine müteaddit defalar müracaat ederek, işkence yapıldığını tespit ettirmek amacıyla hastahaneye sevkedilemelerini istemişler fakat bu müracaatları her seferinde geri çevrilmiştir.

Bu türlü insanlık dışı baskılar altında tutulan 3 No.lu Askeri Tutukevindeki kadın siyasi tutukluların can güvenlikleri kesinlikle yoktur. Tutuklular her an sorgulama bahanesiyle Tutukevinden alınıp MİT'e götürülerek işkence altında yeniden ifade vermeye zorlanabilmektedirler. Nitekim, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının kanunun öngördüğü hallerde tutukluların 'lüzumlu yerlere' götürüldüklerini ve hiç kimseye işkence edilmediğini belirttiği sıralarda, yani 28 Aralık 1972 tarihinde tutuklu Ayten Canatan, davası Yargıtay safhasında olduğu halde, Tutukevinden alınarak MİT'e götürülmüş ve orada elektrik işkencesine tabi tutulmuştur. Hiçbir kanunda tutukluların bu çeşit 'lüzumlu yerlere' götürülerek kendilerine işkence yapılabileğine dair bir hüküm mevcut değildir. Yine sözkonusu cevapta 'insan haklarına riayetkâr' ve 'vicdanlı' oldukları iddia edilen Tutukevi görevlileri her fırsatta tutuklulara tehdit ve hakaretler yöneltmektedirler. Nitekim, 3 No.lu Askeri Tutukevi Müdürü açıkça 'Burada Anayasa babayasa yok', diyebilmekte, ve hatta 14 Aralık 1972 tarihinde yaptığı gibi siyasi kadın tutuklulara 'Sıra sizi öldürmeye de gelecek' diye bağırabilmektedir.

Kadın siyasi tutukluların vekilleri aracılığıyla yetkili makamlara duyurdukları bütün bu kanunsuz baskı ve işkence uygulamalarını Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı yalanlamıştır. Bu yalanlama, Sıkıyönetim Tutukevlerindeki kanunsuz uygulamaların yetkili makamların bilgisi dahilinde, kasıtlı olarak yapıldığını ve halkımız üzerinde uygulanmakta

olan sindirme ve yıldırma politikasının bir parçası olduğunu açığa vurmaktadır. Bundan da anlaşıldığı gibi, Sıkıyönetim Tutukevleri 353 sayılı kanunun 76 ncı maddesinde belirtilen amaçlar için değil, doğrudan doğruya halkın davasını savunanları, halkın kurtuluşu için çalışanları baskı altında tutmak ve yıldırma amacıyla kullanılmaktadır.

Sıkıyönetim 3 No.lu Tutukevinde her an MİT'e götürülerek işkence edilmek ya da Tutukevi içersinde insanlık dışı baskılara maruz bırakılmak tehdidi altında bulunan siyasi tutukluların can güvenlikleri yoktur.

Bilgilerinize arz olunur.

23 Ocak 1973

3 No.lu Askeri Tutukevi,
2 No.lu Koğuşta siyasi tutuklu

Fatmagül Baltalı

FATMAGÜL BALTALI

Adı, Soyadı : Şenel Sölpüker
Baba Adı : Hüsnüttin
Doğum yeri ve yılı : Sivrihisar, 1948
Gözaltına alındığı tarih : 6.9.1972
Tutuklandığı tarih : 6.10.1972
Mesleği : Edebiyat Öğretmeni

6 Eylül 1972 gecesi kapının önünde yitmi kadar erkemin sal-
dırısına uğradım. Tartaklanıyor ve evden dışarı sürükleniyordum.
Ne olduğunu anlamadığımdan Dairemize koşarak ellerinden kurtulmaya
çalıştım. Aynı anda evden de bir okadar kişinin dışarı uğradığını
gördüm. Eve alındım ve ailemin yanında hakarete uğradığım gibi
dövüldüm. Aynı insanlarca 'Asıl hesabımın Emniyetle görüleceği'
belirtildi. Bence asıl oyun şimdi başlıyordu: Suolu yaratma.
Galiz küfürlerle Emniyetin önünde beni indirdiler. Ünlü bir caniyi
beklemiş havasında olan bir yaştın görevli, 'Öğretmen bu mu? Şenlik
başladı' nidalarıyla üzerine yürüdüler. Bir odaya alındım. İçeriye
'Komutanım'diye hitap ettikleri Şükrü Balcı girdi. Söylediği ilk
söz, 'Orosu, burası senin kürsün değil, ayağa kalk' oldu. ~~xxxx~~
Bana bilgim içinde olan hiçbir şey sorulmadı. 'Tipinde devrinci
görünüşü var' gerekçesiyle bu kısa sorgu süresinden sonra bir başka
odaya alındım. Gözlerim bağlandı. Salonda yürütülüyordum. Orta-
çağın işkencehanelerine benzeyen bir yere götürüldüğüm hissi veril-
mek amacıyla ikide bir 'Eğil, kalk, yerde sürün' emrileri veriliyor-
du. Sıradan bir salonda olduğumu, oyun oynamalarının gereksiz oldu-
ğunu, onlar gibi dik yürümek istediğimi söyledim. Başımı yere taş-
lara vurmaya başladılar. Nihayet bir odaya alınarak sandalyeye
bağlandım. Ayakkabılarım çıkarılmıştı. İki olimin ve iki ayağımın
parmak uçlarına bir şeyler bağladılar. İlk Bu elektrik akımıydı.
İkidebir kısıllıyor, Marks babamın neredeli olduğu, Engels'in milliyeti
ve kimlerle yattığını soruluyordu. Elektrik akımı göğsümden
ve göbегimden verilmeğe bağlandı. Daha sonra gırtlığıma, dişlerime,
kulaklarıma ve başıma akım verildi. Akımın etkisiyle hasıl olan
ses Şükrü Balcı tarafından 'Ya, işte böyle bıldı bıldı..' lûflarıyla
alaya alındı. Bundan sonra onun sesini duymadım. Bir süre sonra
da kilotum çıkarıldı, yumurtalaklarımdan elektrik verilerek 'Artık
bir işe yaramayacaksınız, orosu' sözleri kullanıldı. Bu işkenceden
sonra kanama geçirdim. İsteklerine uygun cevaplar alamayan bu
insanlar 'Hadî, biraz dinlen' diye sandalyeden bağları çözdüler,
birden yere yatırıldım. Yarı çıplak vaziyette falakaya bağlandı.
Kaskatı kesilmiştim. 'Bağır, çığlık at' diye bağtırmaya zorlandım.
Ardından tuzlu su üzerinde yürütüldüm. Üzerime de su serpiyorlardı.
Önce aymaya çalıştığımı düşünüyordum. Oysa maçı sırtına ve bacakla-
rına vurulacak kamçıyla bir süre sonra yeniden başlayacak elektrik
akımına hazırlanmış.

Gece 02:00 de işkence bitti. Ayakları patlamış oldu-
ğundan ayakkabılarını giyemedim. Elllerinde kalan ayakkabılarını da
dayak aracı olarak kullanıldı.

İndirildiğim hücrede durumumu Gökdere Candemir, Seval Sölpüker
gördüler.

En kısa saanslar dört saat olmak üzere bu işkence günlerce
sürdü. Sıkılmadan sıhhatimi soruyorlar 'İyiym' cevabına 'yedi
canlı, biraz sonra da iyiym diyebilecek misin?' diyerek işkenceyi
sürdürüyorlardı. 'Evet' diyene kadar 'biliyorum' diyene kadar

sürdürün emriyle yapılıyordu.

Bir başka gün sabah dokuzda işkenceye başladılar. Bir ev yaratmam isteniyordu. Bu amaçla Emniyet Sarayının önüne çıkarıldım. Gitmemek için direndim. Sonucun değişmeyeceğini, dönüştü yine işkence yapılacağını, şimdiden işkenceyi yapmalarını söyledim. Çevrede iş için gelen insanlar vardı. 'Kaşınma, kalsak,' hakaretleriyle dövüldüm. Yeniden içeri alındım. Şükri Balcı salonda 'Eis Komünist, şimdi altına yattığın adama da getireceğim' sözleriyle yeniden meydan dayışı geçti. İnsanlar arasında top gibi elden ele atılıyordum. Kadınlar uyarından elektrik işkencesi başladı. Odaya İzzet Güvercin getirildi. Uzun süre karşılıklı işkenceye tabi tutulduk. Amaçlarına ulaşamayınca, İzzet Güvercini önce ayaklarından sonra ellerinden tutarak bana verilen elektriğin ona da geçmesini sağladılar. Bu ilk kez bizde uyguladıkları metoddur. Akımın geçip geçmeyeceği tartışması yanımda yapıldı. İzzet Güvercin'e ve bana belkemiğimizin den akım verildi. Orada ben de artık işkence aracıydım. 'İndirin, vurun bu kızı' emriyle dışarı çıkarıldım. Pencere den atılmakla tehdit edildi. Bu tür uygulamaların çok kereler olduğu, kimsenin kendilerine hesap sormayacağını söylediler.

Aynı gün sokağa çıkarıldım. Semt semt dolandırıldım. Araba vapura dahil, sokakta halkın önünde dövüldüm. Bunu o gün halktan saklamayan yetkililer, nasıl bir yürekle bugün yalanlamalara girmektedirler!

18 gün kaldığım Emniyette namus güvenliğim de yoktu. İşkenceden tanınmaz ve el sürülemez bir haldeyken, görevli gardiyanın gece hücreme girerek sarkantılık yapıyla uyandı. Bu olayı kimseye aktarma olanağım yoktu. Sadece o şahsı ikna ettim. Kendimi ve buraya getirilen her kişinin niteliğini anlatmaya çalıştım. 'Bana yukarıda sizin öğrencilerinizle yattığın söylendi' dedi. Bundan sonraki geceler savunma aracı olarak uykusuzluğa seçtim.

Bu insanlar işkence zoruyla sözlöttükleri yalanları kapatmak için bir çok Emniyet ifadesine, 'Bana işkence yapılmadı' sözü geçirterek ifade almışlardır. ~~Emniyet ifadesine, 'Bana işkence yapılmadı' sözü geçirterek ifade almışlardır.~~

Bizi görmek, bizden haber almak isteyen ailelerimize onların keyfi yerinde, kamp yaşamı sürüyorlar' cevaplarını vermişlerdir. Gerçekten bir işkence kampı yaşıtıydı bu.

Sizin şu dilekçeyi okuduğunuz anda da Türkiye'nin kimbilir kaç işkencehanesinde kaç süzsüz insan çiliklarla suç kabul etmektedir.

O gün sonra hücreme alınan Seval Sölpüker ve Füsun Orhon tüm vücudumdaki izlere tanaktırlar. Kanca, elektrik, falaka ve cop izlerine bir de yanık izleri eklenmişti. Bu yanık izlerinin nasıl idüğünü hatırlamıyorum. Selimiye'de gözaltında Mine Haksal durumunu görmüştür. O günlerin görevli subayları da tanaktırlar. Burada doktora çıkma talebim şiddetle reddedilmiştir. Ankara Gözaltında aynı tarihlerde bulunan arkadaşlar da tüm işkence izlerine tanaktırlar.

3 No.lu Askeri Tutukevinde muayene için götürüldüğüm hastahane-de göğsümdeki kronik ağrının aşırı şiddetli ve sürekli elektrik akımından kaldığı, bu ağrının geçmeyeceği açıkça söylendi. Vücudumda halâ işkence izleri vardır.

Gökdere Cendimir'in işkence anında ellerinden fırlayan kan da bana gösterilmiştir. Ömer Kömürcüoğlu'nun patlamış gözü, İzzet Tınç'ın yarılmış kafası, İzzet Güvercin'in hava ile şişirilmiş vücuduna da tanığım. Füsun Orhon'a yapılan işkenceye de tanığım.

Şenel Sölpüker

Adı, Soyadı
Baba Adı
Doğum yeri ve yılı
Görseltme alındığı tarih
Tutuklandığı tarih
Mesleği

: Şükran Kurnal (Kuduş)
: Mehmet
: İzmir, 1952
: 30 12 1972
: 22 1 1973
: SBF, Basın Yayın Fakültesi Öğrencisi

Sıkıyönetim, ya da Emniyet kuvvetlerince bir şahıs alındığı andan itibaren hiç bir can güvenliği yoktur, hiç bir kurum, hiç bir Anayasa maddesi onun başına geleceklerden koruyamaz. Bu gerçeği Ankara Emniyet Genel Müdürlüğü'nde Ümit adıyla tanınan sorguları yapan polis şefi kendi ağzıyla itiraf etmiştir.

Be 14 Aralık 1972 gecesi saat 18:30 da evime gelen Emniyet kuvvetlerince eşim Bülent Kurnal ve o sırada evime gelmiş olan kayınbiraderim Levent Kurnal ile birlikte Ankara Emniyet Müdürlüğüne götürüldüm. Adının Ümit olduğu söylenen polis şefi ve Ankara 1. Şube Müdürü İhsan Karlar daha evimdeyken gideceğim yerde yapacakları işkenceye dair açık tehditlerde bulundular. Emniyet'e bir Mescereye alındım. Hücreye gelen Ümit Erdal böyle bir yerin sınırlarına iyi geleceğini, beni konuşturmak için çok iyi yolları olduğunu söyledi. Ben de işkence iddialarının Sıkıyönetimce yalanlandığını, Anayasayı da aykırı olduğunu oysa kendisinin bana işkence tehdidinde bulunduğunu söyledim. 'Naal-eseef öyle' dedi ve 'burada Anayasa babasına geçmez. Zaten Anayasayı ben imzalamadım. Biz kimseyi dövdüğümüzü de saklamıyoruz.' dedi.

Ertesi sabah saat 11:00 de beni Mescere'den alıp daha önce birlikte kaldığımız arkadaşım Ferai Özipek ve adının Semih Koray olduğunu sonradan öğrendiğim şahıslarla karşılaştırdılar. ve Ümit 'Sizler benim evimde ne arıyor?' diye iki kere tokatladı. Ferai Özipek ve Semih Koray tanıktılar. Yine bu sırada adının Ali olduğu söylenen polis ve Ümit Semih Koray'ı sürekli dövdüler.

Bu karşılaşmadan sonra beni Mescereye götürdüler. Biraz sonra korkunç çığlıklar duydum. O sırada ben tuvalete gitmiştim. Koridorda iki polisin arasında zorlukla yürüyünce Semih Koray'la karşılaştım. Semih Koray'a yarılan işkenceye şahidim. Daha sonra gözümü siyah bantla bağladılar ve beni aynı kat üzerinde bir süre dolastırarak bir odaya götürdüler. Orada çizmelerimi ve çoraplarımı çıkarttırarak beni yere yatırarak kollarımdan ve ayaklarımdan bir tahtalara bağladılar. Ayaklarımı kaldırarak ceplamaya başladılar. Bir yandan ayaklarımı vururken bir yandan da ayak ve el parmağlarımı bağladıkları elektrik telleriyle vücuduma elektrik veriyorlardı. Bir süre sonra kulagımdan da elektrik verdiler. Ceryan verildiğiçe yüzüm şişiyor ve çarpılıyordu. 'Bak suratın çarpılacak, yuh ayıya bak' diye bağırıyorlardı. Başka birileri de 'kadınlık uzvuna koyun, göğüslerine koyun' diyorlardı. Yine bu sırada 'hayatını kaybedeceksin' diyordu biri. Bir ara benim kıpırdanmamı görünce nabzımı dinlediler, sonra yine elektrik ve falakaya devam ettiler. Bu işkence bittikten sonra beni özdüler. Yere basmadığım için sürükliyerek zorla suyun üstünde yürütüp, zıplattılar. 'Zıpla yoksa şimdi sirtana bineriz' diye tehdit (diyorlardı. Bir odaya götürüldüm. Yüzümü Ümit denilen polis şefi açtı. 'Nasıl, yola geldin mi şimdi?' dedi. Benim sorgum devam ederken yandaki salondan Ferai Özipeğin çığlıkları geliyordu. Ümit bana 'Bu çığlıklardan neyi mi alıyorsun? Birazdan Ferai de buraya gelecek diyor. Ferai Özipek'e işkence yapıldığına şahidim. Ayrıca ay gün beni ve Ferai Özipek'i yüzleştirdikleri daha önce birlikte oturduğumuz Ağaıyranca, Güvenlik Caddesi No. 31'deki Sözdük Apartmanının kapıcısı da aynı çığlıkları duymuş, benim falaka ve işkence ayaklarıma görmüştür. Ağama doğru yine bir polis memura iki kolunu arkaya çekerek sımsıkı tuttu, kendisine beni böyle tutmasına ikaz ettiğin de çok kızdı ve beni götürdüğü salondaki yerde 'beni tutma ha' diyerek

beni dövdü ve yere yatırarak sabahki işkenceyi tekrarladılar. Sorgusu yapan İmit bana 'Sen herhalde dayaktan zevk alıyorsun, bir de senin yanında kocama işkence yapalım' dedi. Bir yandan bana kocamın çığlıklarını dinletirken bir yandan da 'sadist kadın, gaddar kadın, kocama işkence yapıyor sen sesini çıkarmıyorsun. Kocanın ertekliğini yok edeceğiz. Çıkınca kardeş kardeş yatarsınız' gibi adi sözler söylediler. 'Bu işkence hayamete kadar devam edecek. Bunu ancak sen durdurursun' diyerek bilmediğin şeyleri kabal ettirmeye çalıştılar. İmit saçlarından çekerek beni 'durdurun' diye bağırıttı. Bu bağırımlara o sırada Emniyette bulunanlar tanıktır. Bu 15 Aralık 1972 günü o muştur.

23 Aralık 1972 günü tuvalette Yücel Özel'i gözleri bağlı olarak yordaki su birikintisinin üzerinde dolandırtıyorlardı. Ayaklara çıplak ve şişmişti.

21 Aralık 1972 günü beni Süleyman Cöral'la yüzleştirdiklerinde ayakları çıplak ve şişti. Bana önce de çığlıklarını duymuştum.

Ayrıca benim Emniyette kaldığım 14 Aralık-20 Aralık 1972 günleri arasında hemen hergün işkence çığlıkları duydum. Fakat hepsinin kimlere ya ıldığını tespit edemiyorum. Zaten işkencenin falana ya da filana yapıldığı değil, işkence yapıldığı gerçeği önemlidir. Zaten bu dilekçenin amacı da kişisel acılarımı anlatmak değildir. Bir kişiye yapılan işkence yarasa geçebilir. Ama bu bir devletin politikası haline gelmişse toplumsal bir yaradır.

Şükran Kumral

Şükran Kumral

*Attorneys: Burdick: 13 November 1972

Konu : İktisadi

[illegible][illegible]

"Günleri de yansın halında iyi olur " diyerek başka yapıyordu.
Bu arada bulunduğum odanın(bu odada bir yatak , masa ve işkolu
vardı. Odaya binişim beni çıkartarak koridora çıkardı. 11-
dedikleri bir kişi gelerek bana şiddetli hakaretlerini hatırlattı. Bu şiddet-
de hakaret etti. Çıkartıldığım odaya Halil -Kadiray'ı aldılar ve oloktaki
varneye baktılar. Gürevliler bir ara alabildiği hakaretlerinde, albay
gelerek hapsini azarladı. İzzetli "ceit Güvnlük'e de işkence yapılmışken
sesini duydu. Yatak bulunam odada bir daha götürüldüm, güvnlük
burada işkence için halledildi/ından dolayı. Kime güvnlük almasına
ceza veriyor diye Kitapodilen bir kişi, bana yazdıkları bütün beyanları
ortadan kaldırmaya hazır olduklarını, onlara aradığı arayarak sağda
solde duyduğu şeyler hakkında işkence yapmanın yetkili olduğunu
söyledi. ve ceza kendileriyle birlikte galyamı taktıf etti. Defalarca
iyi düşünmem şüphe edildi. Kendilerine ayrı mesleklerden olduğumuzu
işin otack nerinde kaldı. O gece Rağit Güvnlük ile birlikte bu bina
dan gene güvnlükün kapalı olarak alındı. Bu sefer yannında, benim
sergim yapan kişiyle "niyetto güvnlük koridorlardan adama kesin
olduğunu sandım, gong, uzun boylu navi güvnlük birisi vardı. Niyetto
iki gece daha bulduktan sonra Sakıyönetim'e teslim edildi. Niyetto
bulduğum sızılarda güvnlük mülklerden "it "rdal bana işkence yapılmış-
ken bulunmadığı için duyduğu güvnlük defalarca belirtmiştir.

İmza: *Nele*

İsim soyadı: Asuman Aray

Faka Adı: Abdullah

Doğum tarihi ve yeri: 1951, Ankara

Meslek: THY Hostes

Gözetim altına alındığı tarih: 11 Ağustos Temmuz, 1972

Tutuklama tarihi: 31 Ağustos, 1972

Konu: İskence

11 Temmuz gecesi Selçuk Eray ve Caner Gücal ile birlikte, yapılan trafik kontrolünde şüpheli üzerine, türlü hakaret ve tehditlerle İstanbul Birinci Şube Emniyet binasına getirildim. Daha sonra Birinci Şubeden olduğunu öğrendiğim ve arabada bizlere en ağır küfürleri söyleyen şahıs hakaret ve tehditlerle emniyette sorgu esnasında da müddetlerce ifadem alınırken bana "seni aşağıda sıkacağım, cop sıkacağım" dedi. "seni bilmediğim bu şahıs orta yaşlı, mavi gözlü uzun boylu ve incecik kanıklı suratlı bir kadındı. İlk ifademiz alındıktan sonra, her birimiz Emniyetin bodrum katında ayrı ayrı hücreye konduk. Hücre karanlık, ancak ayakta durulabilecek genişlikte bir yerdirdi. Sabaha karşı üç tane sivil polis beni hücreden sürükleyerek, diğer hücrelere nisbeten büyüğe olan bir numaralı hücreye götürdü. Burada, tekme ve yumrukla ağır bir şekilde dövdü, bu arada bana çeşitli sorular soruyor, daha sana neler yapacağız şeklinde küfür ve hakaret ediyorlardı. Vücudumda, tekme ve yumruk izleri emniyette bulunduğum 30 gün boyunca ancak geçti. Daha sonra beni tekrar hücreye kapattılar. Emor iri yarı bir polis beni yine döverek hücreden çıkardı ve gözlerini bağladı. Trafik göremediğimden merdivenleri çıktığıma hatırlıyorum ve bana yere çönelmemi ve öyle yürümemi söylediler. Bu arada sürekli olarak dövülüyordum. Ben emekleyerek, gözlerim bağlı yürürken saçlarından tutarak yere sürükleniyordum. Daha sonra beni bu şekilde bir müddet dolaştırdıktan sonra bir odaya götürüp gözlerim bağlı bir şekilde bir iskenleye bağladılar. Burada ellerimi ve ayak parmaklarıma kablolar geçirerek uzunca bir süre elektirik sokmaya maruz bıraktılar. Vücudumda elektirik akımı verildiği sürece korkunç acılar hissediyordum ve vücudum zaman zaman bir yay gibi gerildiğini hissediyordum. Bu zaman zarfında, gözlerim bağlı olduğundan kıldıklarını bilmediğim şahıslar sorular soruyor ve sürekli beni yumrukladayıp dövüyorlardı. Bir ara, "kız mı kadın mı olduğunu mu" ve diğer mahrem sorularla türlü aşağılayıcı laflar ve hakaretler ediyorlardı. Daha sonra bana, "yatırım günü yere" diyerek teodivüz tehdidi altında bulundular. Bu arada birinci şube "ülkelerin sesini kendisiyle yaptığınız daha sonraki komuşnada gayet net olarak hatırlıyorum. Bundan sonra, beni diğer bir odaya alarak gözlerimi açtılar. Burada bana öğretilenleri şeyleri kabul etmesem "Beni bir eville örgütüne teslim edeceklerini, daha çok genç olduğunu mu ve bir tarafını rahat kullandığını, vb. söylediler. Bu arada, tekme ve dayak devam ediyordu. Daha sonra beni

A. Aray

Hücreye götürdüler. Bundan sonraki zaman zarfında bir ay süreyle tehdit ve baskılar altında ifade vermeye zorlandım. Bir defasında sorgu esnasında Selçuk "ralp için "o genç hala diretiyor, hakkında olacağız onun da, burada herkesi konuşturduk biz" şeklinde konuşmuşlardı. Hücrede geçirdiğim zaman zarfında, Caner Güçül'ü hücre penceresinden sorgu götürülürken gördüğümde yüzünde gizik ve morluklar görmüştüm. Hücrede geçirdiğim, tahminen onbeş gün sonralarıydı, adının daha sonra Necla Özgür olduğunu öğrendiğim bir hanımın vücudu morluklar içinde porisan bir alda hücreye attılar. Daha sonra hücrede, kendisi bana elektirik verdikleri- ni vedayak attıklarını söyleyerek vücudundaki izleri göstermişti. Hücreye bir konduktan tahminen yarım saat sonra, Necla Özgür'ü tekrar götürdüler, birkaç dakika sonra, canhıraş feryatlarını işittim. Kendisini daha sonra tekrar hücreye getirdiklerinde oğlu Tarhan Özgür'e elektirik verirken yrelettiklerini anlattı. Ayrıca, burada geçirdiğim günler zarfında, gece gündüz süreli olarak feryat ve gırlık sesleri geliyordu. Bu hücrede Ağustos 1972 tarihine kadar gayri sihi şartlar altında ve türlü manevi skılar altında yaşadım. Ve o gün Solimniye "aşlasına nakledildim. Solimniye glasında kaldığımız tahminen iki üç gün sonra Caner Güçül, Selçuk alp ve Necla Ülkü ile birlikte 12 Ağustos gecesi Ankara Birinci Şube ürlüğüne getirildik. Burada 20 Ağustos tarihine kadar her an MİT'e götürül- tehdidi altında bırakıldık. Bu zaman zarfında, ailemize ve yakınlarımıza bir şekilde haber göndermemize izin verilmedi. Benim Bu zaman zarfında rinci Şube Müdürü yanımıza gelerek bizi bu zaman zarfında üstünde uyumağa oturmaya mecbur bıraktıkları tahta sıraya kelleçlettirniş ve hareket anımızı dahi ortadan kaldırmıştı. Bu şekilde geçen günlerden sonra, Ağustos günü Askeri Tutukovine nakledildik.

Önceden sonra vücudumda kalan araz:

- 1- Dört ay süreyle adet görmedim.
- 2- Elektrik golundan saçların düğüldü ve kestirmek zorunda kaldım.
- 3- Vücudumda zaman zaman morarmalar oluyordu.

İmza

Asuman Aray

a. Aray

25 Mart 1972 günü 8/10 Enliyot görevlileri tarafından alındım. Arabaya bindirildi. İn andan, ağıza alınmaz küfürler edilmeğe başladı. Beyler elinden çekilerek, tabanca arandı, bulamayınca tertaklandım. Beni neroye götürdüklerini, bu şekilde küfür etmeye hakları olacağına söylediğinde, aldığım cevap: "gittiğinde görürsün, ananı belleyince is cenin orospu!" oldu. Mürşidlenerek, 1. grubu çıkarılıma ve 2. grubuna alındım. Üzerime saldırarak, sorular sormaya başladılar. Sorulan soruların biri de "sen kız mısın, kadın mısın" idi. Oradan, İdarene odasına Mahmut Eikler'e götürüldüm. Bana aklımı başıma toplama, yoksa, K grubundakilerin beni parçalayacaklarını söyledi. ve yekâne bir tokat indirerek, "alın götürün bu eşekoglucuk" dedi. Tekrar K grubuna götürüldüm, eteğim çıkarılarak ayağına bir pantolon giydirildi. Yere yatırıldım, ayağın falaka sopasına bağlanarak, tutarı kaldırıldı. Üzerime de bir sandalye konarak, üstüne bir polis oturdu. Diğer iki tanesi de kollarımı tutuyorlardı. Falaka bağladı, vuruyorlar, vuruyorlar tepedeki polisler de ağıza alınmaz küfürler ederek, yazıma tükürüyorlardı. Seri kalan polisler de, ayaklarımın başına, biri yoruldukça diğeri devam ediyor, vurdukları aletleri de istiyorlardı. Ayaklarım uyuytuken, bacaklarımdan aşığı su dökülüyor, kaldırılıp yürümeye, sızlamaya zorlanıyor, bağlarımdan sıkılıyor, yutuluyor, cartana ve kalçama sopalar indiriliyordu. "Eşekoglucuk" diye bağırılıyordu. Ayaklarımı tasla soğuk suya sokup, sonra tekrar falakaya yatırıp, aynı şekilde devam ediyorlardı. Ellerindeki sopalar ve aletler getmedilgi için, odadaki odunlara bağvurdular. ve sonunda iyice kenarlarını kaybedip, canavarlaşmışlardı. 5%evk alıyor orospu" diye bağırılmaya başladılar. "Sokun şuna copu da, akli başına gelsin" diyorlardı. Bir taraftan da etrafındaki polisler gü sümü ve vıcıkını sıkıştırıyorlardı. Bu arada avuç içlerine de odunla vuruyorlardı. Bırara dilini cambızla çekip, ağızma bir makas dayayarak, dilimi kenara kalıtlılar. Bu işkence sürekli tekrarlanarak böyle sürdü gitti, sonunda ayakların patladı, burnundan kan boşanmaya başladı. Zaman zamanı kaybetmişim, ne kadar sürdü bilmiyorum. Yürüyemeyecek bir halde olduğum için, polisler tarafından taşınarak, bir odaya götürüldüm. Bacaklarım çig ve meşmordu. Tavandan gelen bir takım hayvanı sesler saatler boyu devam etti. Ertesi gün albay olduğu söylenen bir kinsenin karşısına çıkarıldım. Bana aklımı başıma toplama yoksa, beni çuvala koyup denize atacıklarını, ismini dahi kinsenin bulamayacağına, altı milyonu 50 karpasından 1000 ecebileceklerini söyledi. Enliyot doktoru ayaklarımı tedavi altına aldı. Yaraların iltihaplanmaması için oldu unu söylediği bir takım haplar verdi. Bir akşam üstü, tekrar K grubuna getirildim. İharuklandı ve meydan dayatı atıldı. Boğazına ve kafana indirilen yaruklar sonunda suratın morardı ve kan içinde kaldı, sesin kısaldı. Bir akşamüstü alındım, gözlerim bağlanarak, bir takım yerlerden dolandırılıp, bir odaya alındım. Bir sandalyeye bağlandım. El ve ayak parmaklarıma teller bağlandı. Elektrik akımı verilmeğe bağlandı. Aynı zamanda kafandan da akım veriliyordu. Çenem bir o yana, bir bu yana gidiyor, boğazında hayvanı hiriltılar çıkıyordu. Elektrik akımının bütün vücudumdan geçtiğini, beynimin attığını, hissediyordum. Kafama sanki ensenden balçıklar indiriliyordu. Gözlerimde şimşekler çıkıyordu. Akım bir kısa tepme şeklinde, bir de saniyelerce kesintisiz olarak veriliyordu. Bu arada yine etrafındakiler, küfrediyorlar, suratının felçli kalacağını, ölürsen beni pencereden atacıklarını söylüyorlardı. Bana ini ve çakışıklarımı kaldırarak, göğüs uçlarındanda akım vermeğe başladılar. Bu böylece, elektrotlar kafandan hiç çekilmeden kesintisiz olarak saatlerce sürdü. Akımın şiddetini tasleleştirmek için, su döküyorlardı. İharuklandıında gece yarısı idi. Ellerim, bacaklarım şimşik ve hissetmiyordu. Dilim şimşik ve kenarları tırtık tırtık oluytu. Yüzünde kırmızı yaralar vardı. Tanınmayacak bir halo getirilmişim.

Ertesi gün tekrar gözlerim bağlanarak götürüldüm. Yine elektrik verileceği söylenerek sandalyeye bağlandım. Elektrotlar elime ayağıma bağlandı, 1 halde bekletildim. Fakat bitkin bir durumda olduğum için, bu sefer elektrik verilmedi. Sandalyeye bağlı ve gözlerim kapalı olduğum halde, dövüldüm yuruklandım. Ayrıca, uzun bir sopa ile bacak kemiklerime bilhassa, dizlerinin altına bacak sinirlerinin üzerine vuruluyordu. Bütün bacaklarım, kalçamdan itibaren morarmıştı. İki gün sonra, tekrar gözlerim bağı olarak götürüldüm ve yukarıda anlattığım şekilde yine saatlerce elektrik verildi. Boyuma, "kafana ve vücuduna nereden sürdük şimdi dıpa yuttun" diyorlardı. Bir taraftanda ağza alınacak küfürlerle "Çıkarın şunun domuzu verin a..... akli başına gelsin, o zaman belki hatırlar" diye bağırıyorlardı. Bu arada da sayısız tokat ve yuruk yedin. Bunun da süresini kesin bilmemekle birlikte, 3-4 saat devam ettiğini tahmin ediyorum.

Ayrıca, geceler boyu, gelip, otur bekle seni alacağız diyorlardı. Bu süre içinde, de, ışık kimseler odaya girip, bana bakıp gidiyorlardı. Saatlerce bekledikten sonra, biri gelip hadi sen yat diyorlardı. Ayrıca sürekli olarak öldürülmekle tehdit edildim. Bana bir işe yapacaklarına ve kendisini kaybedeceğini, o zaman istediklerini yapacaklarını ve benim dediğim oldu mu, tımarhaneye kapatacaklarını, esrar içtiğini, orospu olduğunu söylüyorlardı. Hatta bir gece bunun için bir odaya alındım ve bana kaç kişiyle, kaç deni yattığını soruldu. İşlerinden adının Şuhrettin olduğum tahmin ettiğim ve bugün görsem hemen tanıyacağım birisi, pakığını beşonmemiş ki, "bak bak iyi bak, sana kendini unutturmayacağım" dedi. Bu kişi bana yapılan işkenceler sırasında vardı ve binzât kendisi tarafından dövüldüm. Elektrik işkencesinde de bulunuyordum. Gözlerim bağı olmasına rağmen seslerini ayırtılabiliyordum. Beni emniyete götüren ve ayrıca işkencelerinde de bulunan, kendisinden sürekli küfür işitiş, tokat yediğim diğer kişinin de Enver Akar olduğunu tahmin ediyorum. Ayrıca, polis memuru Kemal kendisine bakan da Osman diye hitabedilmekteydi ki o da işkence sırasında bulunuyordu.

Emniyette kaldığım süre içinde bu işkencelerin ve tehditlerin yanı sıra, oradan alınıp, karşıda bir yerlere götürülme tehdidi altında tutuluyordum.

Emniyette kaldığım 32 gün içinde yukarıda anlattığım işkencelere o arada benimle birlikte orada bulunan; Ülkü Güker, Enine Büğra Krasan, Rıza Gonabı Muhrat ve Huri Türkoğlu tanık olmuşturlar.

Ayrıca, ben de, Huri Türkoğlu'ne elektrik verildiğini biliyorum. Mergis Savran, emniyette yanına getirildiğinde kolları gıc ve morarmıştı.

Gizden Mürşucuoğlu

3 No'lu Askeri Cezaevinde Tutuklu

Adı Soyadı: GÜNEŞ KILICI

Doğum Yeri: İstanbul

Doğum Tarihi ve Yeri: Bursa, 1946

Eğitim: Siyasal Bilgiler son sınıf öğrenci

Tutuklanma tarihi: 14 Eylül 1972

Yakalama tarihi: 11 Ekim 1972

Konu: İşkence

14 Eylül 1972 günü İstanbul'daki evini basan polisler tarafından Ayarotçuoğlu 1. Şube müdürlüğüne getirildiğim gece saat 21:00 ile 0:02 ye kadar aralıksız olarak elektrik işkencesine tabi tutuldum. Hiçeriden alınıp çıkarıldığım birinci kattaki bir odada bir işkenceye koyularla bağlandığıma hissettirdi, parmaklarından ve bileklerinden verilen değişik dozdeki akıtaran (silindri) ihtar almalarından sonra, "çok kuvvetli bir pisli ürettiğin kursağında bulundum" söylendi. Bu işkence sırasında sonradan bana ait olmadığı çorutlu tekne isimleri kullarmakla suçlandım. Bir ara da benden bir hafta kadar önce yakalandığı bulunan bir arkadaşım (Halil Lütfi Tanç) ile karışdırıldım. Tanç'ın başında sargılar vardı, polisler bu çocuğun başını kendilerinin yardıklarını açıkça söylediler. Tanç'ın emniyet arşivinde bulunması gereken yandan çekilmiş resimlerinde bu sargılar silinmeye çalışılmamasına rağmen bellidir. Ayrıca gözlerin bağlı olduğu halde sesinden tanıdığım beni de aynı evde kalmakta olan Kazım Koyun'un çığlıklarından yandırmak da işkence yapıldığını anladım ve polislerin "Hayallerine bakmayın" uyarılarını (silindri) dediklerini dışıttım. Aynı akşam yapılan işkenceler sırasında tahkikatla ilgisi olmadığı halde tanıtıldığı bildikleri bazı kişilerle cinsi münasebette bulunup bulunmadığına sorup ağır küfürler ediyorlardı. Ertesi gün de bir gece önceki işkence sırasında evime gelebileceklerini kabul ettiğim kişilerin eve gelmediği görüldü, ardından ve dilinden elektrik vererek beni cezalandırdılar. O gün veya ertesi günkü elektrik işkenceleri sırasında bir ara, hâlâ mahiyetini anlayamadığım bir sabotaj olayına karıştığımı "itiraf" etmek için de uğraşılar. Daha sonra gözlerin açıldığında bu sabotaj olayının ne olduğunu tekrar sorduğunda "Kusura bakmayın, yanlışlıkla mı," cevabını aldım. Elektrik'in zayıf olan kalbini durdurabileceğini söylediklerinde, daha önce çok denediklerini, elektrikle kalbi durdurmadım, durdurca bile umurlarında olmadığını söylüyorlardı.

Emniyette bulunduğu sıralarda, çorutlu zamanlarda işkenceye tabi tutulan Kamal Erden, Ömer Kültüröğlu, Osman Gülnar Ertiler ve isimlerini duyamadığım birçok kişinin işkence sırasında çıkarıldıkları sesleri duydum ve hücreye getirildikten sonra inlediklerini duydum. Gözaltı süresini dolmasına yakın, verdikleri kâğıda yazdıkları ifadeleri boğazmediklerinden bir gece yarısı tekrar yukarı kata çıkarılıp birinin üzerinde Amerikan üniversitelerinden birinin arması bulunan iki kişi tarafından tekne ve tekerle dövrüldü. Bu sırada üç kişi kükünden oynadı, tedavisine Şişli Hastahane'ce cevapında bulundu, Ankara'ya getirildiğinde tedavi yarım kaldı. Ayrıca şifrelerin tesviriyle aralıksız için nilayın kapalı olduğu "KİTİTİT" için tutuklu doktorunun ver-

fileli

-2-

İçişleri Bakanlığı ve tutukovî sağlık kayıtlarında olması gerekir.

Ayrıca, tutuklandıktan bir ay sonra getirildiğini Ankara'da tutukovî olarak alınarak HİT'e götürüldüğü ve yeniden ifade vermeye zorlandı. Bu hususlar tutukovî Müdürü Albay Kemal Saldıraner'in isteği ile üzerinde imzalı bir belge ile ispatlanabilir.

4. II, 1973

İmza

[Handwritten signature]

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

(4)

Tutukovun e yapılan başka ve işkencecilere ilişkin ayrıntılı bir dilekçe (22. Ocak. 1973) tarihinde Sakayınatın Komutanına sunarak bulundurmaktadır. Bu yanayı uyarılamak için tutukovindeki olayları burada belirtmek istiyorum. Üstte-
gen komutanından sorulabilir.

Sipor Kovunç

3 No'lu Ankara Cennovında Tutuklu

5.2.1973

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA YAKIN

23 Eylül 1972 günü Diyarbakır'da emniyet görevlileri tarafından alınarak idariyemine teslim edildim.
12 Ekim 1972 günü Ankara'da 3. kez 3

12 Ekim 1972 tarih Ankara'da 3. Sınıf Öğrencileri

12 Ekim 1972 günü Ankara'da 3. 10. Cezasının gözaltı kısmına gitti-
m. 1 Kasım 1972 günü öğle vakti hazırlanmamı, ifade için götürüldüm.
Öylece, şimdi tanıyacak kadar iyi hatırladığım iki adam beni bir
indirdiler. "Raba biraz gittikten sonra başını eğmemi söylediler ve
hazırlanmış niyeh bir baği götüne bağladılar. 15-20 dakika sonra
tutuluktan sonra araba bir yerde durdu ve beni kollarından tutarak
ak suretiyle bir odaya getirdiler. Burada güzelirini açtılar. Başla
am bana yasalı olarak bazı sorular getirdi ve cevaplandırma
ras sonra tekrar geldi ve yandıklarımın bir sayfa olduğunu gördüm.
"Olmamış, 5-10 sayfa doldurman lazım" dedi ve dışarıdan geldi
"Karşı odayı hazırlayın" dedi. Beni parçada bir odaya geçirdiler.
Ayakbillerime ve çoraplarımı çıkartarak kollarımdan ve ayaklarımdan
kazıklara hatatlarla bağladılar. Sonra sağ ayagımın ve sağ elimin kum
tuklarına keblelerin çaplak kısımlarını bağladılar ve buralarına
er. "Arada güzüme bağladılar. Sonra ayaklarımı yukarı kaldırdıkları
la vurmaya başladılar. Biraz sonra da vücuduma elektrik vermeye baş
r. Talakanın yanı sıra, daha gittikçe artarak devam etti.
örneğiyleminin ne kadar sürdüğünü kesin olarak hatırlamıyorum. Bir
ir sesin, "Fazla bacarıyor, kapatın sunun gözüne" dediğini duydu
bir peşmayla sıkıca kapattılar. Kaldırıklarında ter içindeyim
indim. "Yaklaşımın gismemesi için bir müddet suyu döndürüldü bir yere
tılar. Sonra odaya götürdüler. "Keşme kadar sık sık odana giren gü
tarafından tokatlandım ve geçitli hakeretlere maruz kaldım.
n çoru sivildi. "Ancak birbirilerine "Binbaşın, alayın" diye hita
tarda. Bir de resmi kıyafetli alay vardı. Onun en yetkili duruşu
u sanıyorum.

Ben günün öğleye doğru albay elini ve parmaklarını okudum, "Yata-
ma" diye emir verdi. Yukarıda anlatmıştığım şeyler yine tekrarlandı.
Okulunun etkiyle öğrenciler yukarı doğru gürültüden, dış-
arı vuruyorlardı. Kaldırımda sonra yine aynı şekilde ziplenemi duyd-
um. Ben ziplerken albay içeri girdi ve bana sirt zıplak için gülecece-
ğimizi ve kaç gün dayanacağımızı sordu. Ben cevap vermeyince o,
"Kaç gün dayanırsın" diye coşla dövmeğe başladı. Bilhassa bacağa iş-
li vuruyordu. "İllerimin içi siyah oldu ve parmaklarım bir müddet
kaldı. Sonra tokatlamaya başladı. Bu işin ne kadar sürdüğünü bilmi-
yordum. Diğerindeki askere su getirmesini söylemiş olacaktı, bacağı
diken suyla ayıldım. Aynı bir gün evvel su istediğim zaman, olmadı
yileyerek su vermemişlerdi. İki asker kollarına girerek beni su üze-
rine götürmeye ve ziplatmaya çalıştılar ve bu işlemi de ayaklarımızın gi-
ni yaptıklarına yukarıda söylemiştim. Öğün akşama kadar bir günde
kötüleşerekler, tedaviler ve dayaklarla geçti. Kötüleşmekte güçlük
oldu, ayaklarımız kütük gibi şişmişti ve dişlerimi düzeltemiyordum.
Akşam albay yine geldi ve "Bunu sabaha kadar uyumayacağınıs, ötr-
ülere cevaplanacağını" diye k padaki nöbetçilere emir verdi. Beni
iğninin tam karşı sına oturtular ve devamlı gösleyerek, sabaha
götürdüler.

1972 g. 11.04.12. Vakti sorgunı aldılar ve " Bolu Ceznevni" ...

...gün içinde iyileşebilirim, taburcağa çıkışımı istiyordum. Fakat hastanede 4-5 gün geçmedi. O sırada gözaltına alınmıştım. O sırada gözaltına alınmıştım. O sırada gözaltına alınmıştım.

Yusuf Alper

9 JUL 1973

Bu satırları yazdığım, bana işkence yapan çevrelerce öğrenildiği veya ulaşıldığı takdirde aynı işkenceleri kat kat fazlasıyla çekeceğimi biliyorum. Fakat bir takım gerçeklerin öğrenilmesi için bu riski göze almayı bir görev sayıyorum.

Bir pece yarısı evimin kapısının açılması ile uyandım. Kapıyı açtığımda üstlerinde çelik yelekler, başlarında çelik başlıklar bulunan ve ellerindeki otomatik silahları üzerine doğrultmuş kişilerle karşılaştım.

Evim en ufak deliğine kadar didik didik arandı. Bu arama sırasında annem, babam ve ailemin diğer fertleri otomatik silahların namluları üzerlerine çevrilmiş olarak bekletildiler.

Evden çıkarıldığında evimin bulunduğu sokağın bir çok otomobil ve silahlı kişilerce tutulmuş olduğunu gördüm ve bir otomobile bindirildim.

Otomobilde gözlerim bağlandı ve bilmediğim bir istikamete doğru yola çıktık. Yolda küfür, hakaret, tehdit ve dayak altında çeşitli sorular soruldu. Bir süre sonra gözlerim kapalı olarak otomobilden indirildim ve bir yapıya sokuldu. Buradaki kişileri, gözlerim kapalı olduğundan görme karışık konuşmalarında askerî kişiler olduğunu anladım. Beni bir odaya soktular ve soyunmamı söylediler. Burada pijama ve terlik giydirdiler. Bütün bu süre içinde gözlerimi bir kumaşla kapadılar.

⊕ neden namazı bir şey yapmadığımı ve sağlam bırakıldığımı sor-
du; hemen arkasından soratımı yımırklamaya ve tokatlamaya
başladı. Bu darbeler nedeniyle bir aya yakın süre ceven
çok ağrıdığından güçleyle yemek yiyebilirdim ve sol ke-
lağım bir süre ağır isitti. Albay derhal aşağıya indirilme-
mi emretti. Yumruk, tekme ve itilip kakılma altında alt kata
indirildim. Burada yere yatırıldım ve çarmlıya periler gibi
kalslara ipe bağlandım. Önce ayaklarımı havaya kaldırarak
altına sayısız darbeler indirildi. Burada çeşit-
sorular soruyorlardı. Ayaklarımın altı patlayınca bura-
tiler. Bu sefer de vücudumun çeşitli yerlerinden elektrik
verdiler. Bir ara erkeklik organımdan elektrik verildi
bu esnada «konuşmazsam erkekliğimi kaybedeceğim
ve homoseksüel olacağım» çok kaba, iğrenç ve alaycı bi-
biçimde söylüyorlardı. Bu işkünde bittikten sonra yü-
re dökülen su bir ilaç üzerinde ayaklarımda iz kalmadı.
diye uzun süre zıplattılar. Ancak zıplayacak dermanı
kalmadığı için zaman zaman durdum fakat burada sır-
ma binen bir kişi ve çevremdeki kızılence tekmelerle dövü-
lerek tekrar bağlatıldım.

Aynı işlemler değişik günlerde bir kaç kez daha tek-
rarlandı. Bu baskı altında bir takım suçlar kabul etti-
rildi. Kabul ettirdikleri suçları kendi el yazımıyla yazdır-
lar. Bir süre sonra da daktilo ile yazılmış ifademi
bana okutmadan imzalattılar ve altına parmak bas-
tırdılar.

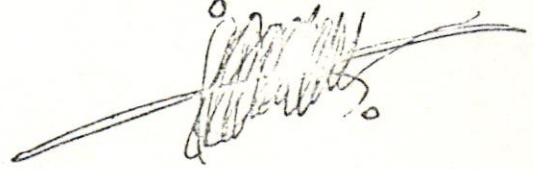
Burada bulunduğum sürece bazen bir bazen ik-
tabak yemekle günlük ihtiyacımızı gidermeye çalıştım
ve günde bir-iki bardak su verdiler. Üfine günde ancak
bir-iki sigara içirdiler. Tuvalete gitmek ise bir işkence
idi. Tuvalete her gidiş geliş de yol boyunca tekme,
yumruk ve tokat yığırdım, ihtiyacımı gidermek için

O kadar kısa bir süre veriyorlardı ki hiç bir ihtiyaç
gideremiyordum.

Kontra Perilla örgütünün elinde bulunduğum
ce sürekli insanklik dışı davranışlar karşısında
dum. Ancak beni her yönden en çok yıpratıcı ve
kolojik bunalımlar içine iten şey bu davranışlar
çok, kendilerini göremediğim ve kim olduklarını bi
diğim kişilere yapılan işkence ve şiddetler sırasında çıkar
ları ıstırap ciğlekleri ve ferahları oldu.

İşkence için alındığım
tarih: 30. Mart. 1973
Serbest bırakıldığım
tarih: 13. Nisan - 1973

İsmail ORALKAN

DİLEKÇE

SINIFI :
RÜTBESİ : TUTUKLU
ADI SOYADI : PENİNA BENCUYA
BABA ADI : HAYİM
MEMLEKETİ : İZMİR
DOĞUM YERİ VE TARİHİ : İZMİR 1950
DUHULÜ(TUTUKLANDIĞI TARİH): 22 MAYIS 1972
NASBI :
SİCİL NO :

KONU: SORGU METODLARI HAKKINDA

KOMUTALIK ÖNÜME

ANKARA SIKIYÜNETİM 3NO.LU TUTUKEVİ ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ KANALIYLA TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA:

25 Ocak 1973 perşembe günü TBMM'de Sıkıyönetimin iki ay daha uzatılması sorunu görüşülürken, Başbakan Ferit Melen işkence iddialarını yalanlar. Yine 29 Ocak 1973 günü TBMM'de Milli Savunma Bakanı Mehmet İzmen, Başbakan adına eleştirileri cevaplandırırken, "İşkence iddiaları rivayetlerdir. İddialar değildir. Nüşahhas olarak şu zat'a, şöyle muamele edilmiştir, hadise budur şeklinde ortaya sürülmüş iddialar yoktur" demiş ve işkence iddialarını yalanlamıştır. 1 Şubat 1973 günü Başbakan Ferit Melen, Cumhuriyet Senatosunda yaptığı konuşmada, "İşkence iddialarının hiçbirisi ciddi bir mesnede dayanmamaktadır. Nüşahhas bir örnek, belki bir iki tane vardır, ama çok değildir. Ve bunların hepsi tahkik edilmiştir. Hiçbirinin aslı olmadığı anlaşılmıştır. Sıkıyönetimin adaleti işkenceye dayanıyor iddialar yanlıştır." demiştir.

Oysa güzaltına alınan kişilere ve tutukluların bir kısmına Milli İstihbarat Teşkilatına ait binalarda "Karşı Gerilla Örgütleri" oldukları ve Genel Kurmay'a bağlı oldukları, işkenceyi yapan kişilerce belirtilen askeri binalarda, Emniyetçe; falaka, dayak, kadınlık organından ve makattan cop bazen de elektrikli cop sokma, kafada sigara söndürme, tırnakları yakmak, tırnak sökme, ağıza emniyetiaçık tabanca sokmak, baş, kulak, boğaz, şakak, diş etleri, dil, göğüs uçları, kalp, sırt, göbek oyucu, el ayak, ameliyat yaraları ve cinsel organlardan sürekli elektirik verme (Saatlerce, günlerce) dövme, saç sakal bıyık yolma, gırtlıçplak soyarak tavana asma ve döverek elektrik verme, hava ile anüs ve ağızdan şişirme, zincirle dövme, iğne batırma, işkenceleri yapılmıştır. Bu konuda Sıkıyönetim yetkililerine, Sıkıyönetim mahkemelerine, Askeri Cezaevi yetkililerine, Cezaevi doktorlarına sözlü ve yazılı müracaatlar olmuş, yapılan işkenceler mahkemelerde anlatılmıştır. Halen Askeri Tutukevlerinden tutuklular alınarak işkenceye götürülmektedir. Ve halen yukarıda zikredilen yerlerde işkence yapılmaktadır.

T.C.Anayasasının 62.maddesi şöyle der:

"Vatandaşlar, kendileriyle veya kamuyla ilgili dilek ve şikayetleri hakkında veya topluca yetkili makamlara ve TBMM'ne yazı ile başvurma hakkına sahiptir. Kendileri ile ilgili başvuruların, sonucu dilekçe sahiplerine yazılı olarak bildirilir."

Bu anayasal hakkımı kullanarak TBMM'ne şikâyetimle ilgili işkencelerle ilgili ilâhîteki yazıyı gönderiyorum. Bu konuda tahkikat açılmasına talep ederek başvurmanın sonucunun bana yazılı olarak bildirilmesini arz ederim.

Penina Bencuya

DİLEKÇEYE EK

17 Nisan 1972 gecesi saat 22:00 sıralarında evin kapısına kalabalık bir grup geldi, Sıkıyönetim görevlisi olduklarına söylediler. Ben kapıyı açmakta gecikince kapıyı omuzlayarak girdiler. Tahminen on kişi civarındaydılar, birbirlerine Binbaşı, Yarbayım, gibi askeri rütbelerle hitab ediyorlardı. "Sıralarında asker olmayan polisler de vardı. Girer girmez adımı sorduktan sonra "Kız mısın, kadın mısın? Kaç kişiyle yattın? Bunlara cevap vermeye mecbursun." diye sormaya başladılar. Bu tip sorular hiç azalmadan çok daha adi biçimlerde sorgulamanın sonuna kadar sürdü. Evde bana tokat atıldılar, çeşitli hakaretlerde bulundular, devamlı olarak Anayasanın kanunun, devletin hizzat kendileri olduğunu, insan haklarını unutmam gerektiğini, hayatımın ellerinde olduğunu söyleyerek işkence ve arzıma geçmekle tehdit ediyorlardı. Nitekim, bir müddet sonra bir minibüse bindirildim. Başıma paltomu sardılar. Durduğumuzda yine yüzüm örtülü olarak minibüsten indirildim. Bir binaya girdik, iki grup merdivenden aşağıya indik. Bir odaya alındıktan sonra paltomu çıkardılar. Beni yere oturtarak kollarıma ve bacaklarıma kazıklara bağladılar. Çoraplarım çıkarılmıştı, iki komando eri ayaklarıma bağlı olduğu kazağı tutuyorlardı. El ve ayak parmaklarıma elektrikli kolları bağladılar. Bir yandan copla ayaklarıma altına vururken bir yandan da elektrikli akımı veriyorlardı. Bir süre sonra arzıma geçeceklerini söyleyerek ("Seni sikeceğiz!" aynen.) patalonumu indirdiler. Çok adi sözler söylüyorlardı, bir yandan da copla kalçama bastırıyorlardık, bu arada Ömer Parlar'ı odaya aldılar, kısa bir süre beni o halde gördü. Bu işkencenin ne kadar sürdüğünü hatırlamıyorum. Tahminen iki üç saat arasında. Tam olarak kendimde değildim. Ardından günlerce kollarım titredi, sesim kısıldı, yüzümün sol yanı uyuştı aylarca hiç açılmadı, halâ da zaman zaman uyuşmaya devam ediyor. Sürekli olarak düşük olan tansiyonum sekiz dokuz arasında değişirken bu işkenceden sekiz gün sonra, yani epey iyileştikten sonra on yedi idi. Tutukevi doktoruna pekçok defa görüldüğüm halde bu arazların zamanla geçeceğini söyleyerek rapor vermekten kaçındı.

18 Nisan günü öğlene doğru Ayşe Semra Eker'i getirdiler. Beni yatmakta olduğum işkence odasından çıkararak, onu aldılar ve oniki on üç saat hiç durmadan darbe ve elektrik seslerini duydum. Bir ara pompa getirin diye bağırdılar, bir ara da balta sapı istediler. Kendileri Ayşe Semra Eker'in arzına, etrafına elektrikli kablolu sarıllı copla geçtiklerini söylediler. Aynı copu mahkûttan da soktuklarını söylediler. Böylece bir süre önce alkışlar ve naralar içinde duyduğum "Coop!" sesinin ne olduğunu anladım...

Aynı gün Nuri Çolekoğlu'yla yüzleştirildiğimde tanınamayacak haldeydi. Bir defasında ondan sonra tuvalete gittim, yerler kan içindeydi. Tek bacağı üzerinde zıplamasından, ayağının üstüne basmadığını anladım.

Erkan Yücel'i şimdi mahkemede görüyorum. MİT'de karşılaştığım insandan başka bir insan gibi.

Sorguyu sivil giyimli bir albay yönetiyordu. Kendisini görürsem tanırım. Kapılarda komandolar nöbet tutuyorlardı. Rüzgar seslerinden açık bir alanın ortasında olduğumuzu anladım, ayrıca devamlı helikopterlerin havalandığını duyuyordum. Sorguyu yönetenlerden sivil giyimli fakat binbaşı rütbesinde olduğunu zannettiğim esmer, gözlüklü, kıvrarcık saçlı, orta boylu birisi, 1964 ile 1968 yılları arasında okudum İzmir Özel Türk Koleji lise kısmında bir dönem Askerlik öğretmenim olduğunu, karısının da aynı okulda İngilizce öğretmenliği yaptığını söyleyerek, "Beni tanımadın mı?" diye sordu. Görürsem teşhis edebilirsiniz.

Orada sürekli bir dehşet havası yaratmak için uğraşıyorlardı. Zannediyorum teyple sürekli çığlık sesi veriyorlardı. Bazen gece uyutmuyorlar, gündüz de yatağa oturtmuyorlardı. Sürekli hakaret ediyorlardı.

Sorgunun resmen daktiloya geçirileceği gün Emniyet 1. Şubeden bir polis geldi. Bu...

B. Baş

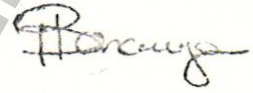
etirildi. Subay olduğunu söyledikleri bir kadın daktilo'yu yazıyordu. Sekiz gün boyunca sorgunda bulunan bir görevlilde bağlandı.

Tekrar gözlerim bağlanarak minibüse bindirildim. Erkan Yücel, Ömer Parlar ve Dumin Güneri ile birlikte Emniyet'e devredildik. Aynı günde polislerinin birkaç tanesi "Kargı Gerilla Teskilatı Kampandan" getirildi. Bizi, oraya kendilerinin de sorgunun daktilo edilmesi safhasında gittiklerini söylediler. Bana bizzat işkence yapan iri yapılı, uzun boylu, esmer, kıvrıkcık sağlıklı kimseyi 1.ci günde de gördüm. İki gün orada kaldıktan sonra Sıkıyönetim'e devredildim.

Bilgilerinize arz ederim.

SIKIYÖNETİM 3.NO.LU
TUTUKEVİ.
DIŞKAPI- ANKARA

PENİNA BENCÜYA

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE YAYINLARI
TÜSTAV

ADI VE SOYADI : AFİFE GARİP
BABA ADI : MUAMMER
DOĞUM YERİ VE YILI : KALAN, 1949
GÖZ ALTINA ALINDIĞI
TARİHİ : 21.EKİM.1972
DİHULÜ : 4.KASIM.1972

21.Ekim.1972tarhinde eve gelen dört kişi tarafından ev
a ndıktan sonra Banivoto götürüldüm. Banivotta 10 dakika kadar kıldıktan
sonra da dört kişiden biri yarı, uzun boylu, kıvrak sağla olma beni ala-
rak aşağıda bekleyen askeri bir jipe bindirdi. Gözlerimi, gözük şeklinde
özel olarak hazırlanmış bir bantla bağladı. 15-20 dakika gittikten sonra
arabadan indirdiler. Arabadan inen inen alın duvara döğdi. Sanıyorum be-
ni götürdükleri bu yer hiçbir içinde bulunan bir yerd. İki basamak çıkış-
tan sonra kısa bir koridordan geçilip bir odaya alındım. Alındığım bu o-
dada gözlerimi açtılar. Burada uzun boylu, sağla kızla konuşmaya başlamış, si-
vil giyimli olduğu halde "Yarbayram" dedikleri birisini gördüm. Beni getiren
ve "Binbarım" diye hitabettikleri şahıs odadan çıktı. Bu arada yakınında
bulunan bir odadan telefon ederek Komando Yüzbaşısı olduğunu söyledikleri
biriği çağırdılar. Biraz sonra gelen orta boylu, esmer, beykılı, ağık renk
güzlü 25-30 yaşlarında birini göldi. Bana bilmediğini bazı sorular sorarak
bunları cevaplandırmanı söyledi. Bunların bilmediğini komlar olduğunu söy-
lediğin zaman "biz sana bilendiriz" diyerek tokatlamaya başladı. "Bu yetne
di mi" diyerek posta dedikleri askerlerden birini çağırdı ve "oğitin alot-
lerini getirin" diye emir verdi. İki asker falakayı getirdi. Bana yatmana
söylediler. Ben de söyleneni yapmak zorunda kaldım. Kollarımdan ve ayakla-
rımdan falakaya sarılsakı başladılar. Önce copla dövmeğe başladılar. Bir
yandan dövüyor bir yandan da "buradan sağ çıkacağın nı sanıyorsun? Bu o-
ğitin sizin istediğiniz şekilde ifade verinceye kadar devam eder. Burada
kanunların denetiminden uzaktasın. Burada kanun da Anayasa da biziz" diyor
du. Bu dövme uzun bir süre devam ettikten sonra kafası sarılı, istil başı
parçalanmış, her yanın morarmış, bitkin bir durumda olan birini getirip

AKB

...tedir. Bu-
...dilerinin göğüsle ilgili olmadığını söyledikten sonra da el ve ayak par-
maklarına kablo uçları buldurtarak elektrik vermekle başladı. Elektrikli da-
ha fazla otuz otuzunu seçmek için de kabloları bağladıkları yere su dök-
türdü. Elektrikli goku ben bitkin bir durum golineye indur devam etti. Bu
arada nitroli olarak kütrediyorda fakat kendi gırtlardan neleri süylodi
ni duyuyordum. Bayılacak duruma geldikten için fakatından gözle tavalet
göndirdi. Biraz kendine geldikten sonra aynı işkenceye devam ettirdi.

İki gün işkence yaptıkları kadınların gırtlaklarına dinlettirdiler
Bu arada gelip gidip aynı "geyilere sen de hazırlan, bu sefer kolay kartalca
ma sürer. Daha anneni babanı getirip gözünün önünde ne hale getireceğimi-
zi de göreceksin" diye tehdit ediyorlardı.

Buna örnok olsun diye getirtilenlerin kadının adının Ramazan Duran
olduğunu kendileri söylediler.

Bir hafta nitroli ve hep aynı tehditler ileri sürüldü. Açılan
bu işkencelerin sonucu ... bürçlemede kalıcı bir hastalık yerleşti.

6.2.1973

ARİF GARİP

Alif

İşkence Belgeleri Terzinesi

	Elif	Nüket	Nehis	Ak.k.
1. Salman Kaya				
2. Şeref Gürle			x	
3. Füsün Gökmen			x	
4. Selahattin Güleç			x	
5. Ülkü Ahmet				x
6. Ali Baykal Gürsoy				x
7. K. Deniz Özen Aynur Bere			x	
8. Kemal Kabaklı			x	
9. İbrahim Dikmeoğlu	x			
10. Yavuz Gökmen	x			
11. Türkan Şahin	x			
12. Sabri Karaoğlu	x			
13. Mehmet Yüksel	x			
14. Şener Şadi		x		
15. Ahmet Sarıcan		x		
16. Mine Haksal		x		
17. Selma Veyisoğlu		x		
18. Füsün Orhon		x		
19. Sadık Akıncılar				x

(1)

17 şubat 1971 de yakalandım. Beni yakalayan 3 polis banyoya kadar dördüler. Caddede yakalandığım için yerde y sürünerek götürüyorlar bana acıyıp kurtarmak isteyen halka karşıda hakaret ediyorlardı. Bizim başlangıçta Polistler beni I şubeye götürdüler. Burda kendi aramızda "DOLAP", ismini verdiğimiz bir yere koydular. Burası ancak iki insanın ayakta yan yana durabileceği kadar dar olan bir yıldı. Tahminen 1 metre boyunda, 75 cm de eninde idi. Ancak büzülerek oturabiliyorduk. Burda zaten üstünde 3 gün kaldım. Daha sonra burdan alınıp başka bir yere götürüldüm. Burda da bir kaç gün kaldıktan sonra hiç bir sebep gösterilmeden I şubenin hüban odalarına götürülüp meydan lağajına çekildim. Her odaya yirdiğimce strabımı geçirip dövüyor ve küfrediyorlardı. Bu insan için gerçekten çok küçük tüccü bir şeydi. Daha sonra "DOLAP", in ilerisinde biraz daha geniş bir hücreye alındım. Hücrede kaldığım müddetce her an her saat bir polis geliyor, bana hakaret ediyor ve dövüyorlardı. Egit partlarda olmamanın getirdiği eziklik gerçekten insanı ykıyordu. Korkunç hakaretler karşısında kendimi bir çok defalar öldürmek istedim. Bilmeyordumki ileride uğruyacağım hakaretler yanında bu hakaretler çok hafif kalırdı. Geceeleri iniltiler, istence naraları dinlemek bizim için normal şeyler olmuştuk. Bizde sıranızı her gün bekliyorduk, Bulunduklarımız kömde 6 hücre vardı. Bunlar karşı karşıya idi. Her hücrede 2 kişi kalıyordu. Tuvalete günde bir kere çıkartılıyorduk. Burada polislerin keyfine göre ayarlanıyordu. 20. günüm böyle geçti. Nihayet ifadeye çıkartılmıştım. İfademi alanlar dört kişi idiler. Bunlardan biri yazıcıydı. Bir diğeri Zeki bey dedikleri I şubenin komiserlerinden. Diğer ikisi ise Milli İstikbarat Teşkilatından (M.İ.T.) idiler. Birisi sarışın alması ve gözlüklü diğeri ise kısa boylu ve minyon toplı idi.

İfade mi alanlar ilk önce kibâr davranışlar fakat aniden bir tokat veya yumruk vuruyorlardı. Birinin elinde de sopa vardı. Her dakika her aneğe kasamainen sopalar beni beni sersemletmişti. Yaptıkları küfür ve hakaretler burada yazılmıyacak kadar utanıncıdır. Bu böyle üç gün aynı saatlerde işsiz dexam etti. Kasam gözüüm darul gibi sızıyordu. Vücudumun her tarafı morarmıştı, ~~her~~ her yanım sızılıyordu. İfade bittikten sonra bizleri toplu olarak beş gün bir hastanede beklettiler. Daha sonra mekeme çıkıp terki olduk. Ke Sağmalcılar cezaevinde bir hücreye kapatıldım. Daha üç gün geçmemiştiki hapisaneden bir arkadaşım la beraber alındık Emniyet müdürlüğüne getirildik. Beni bir odaya aldıktan sonra eski ifade mi alanların karşısına çıktım. Daha odaya girer girmez dövmeye başladılar. Üzerime vahşi hanlar gibi saldırıyorlar ve onları can kudurmuş köpek gibi görüyordum. Kendilerine yalnız ifade verdim diyecek yoluncaya kadar dövdüler. Belli bir süre sonra zaten bağlanmışım. Ağladığım zaman kendimi "DOLAP" da buldum. Burada tam 8 gün geceli gündüzlü kaldım. Üçü gece yarısı olmak üzere dört kere iskenceye gittim. İlk gece hücremden alındım gözlerim bağlandı. Belli bir süre gezindikten sonra bir odaya girdiğimi hissettim. İfade başlıyordu. Konuşup konuşmayacağımı söyletiler. Bir şey bilmediğimi söylediğim zaman yatırım şu "köpeği", dediler. Fatake başlamıştı. Ağzıma her sepanın innerinde acıya kıvrılıyor benim ve bütün organlarım renkliyordu. Krizi insanlığından çıkıyordu. Haykırımlarım ve naralarım ağızdan çıkıyordu. Biraz sonra kendimi kaybetmişim. Fakat ağrıtlar tekrar başlıyordu. Daha sonra gözdeyenler ve zorlayere bastırarak daha büyük acı çekmemi sağlıyorlardı.

②

Bu durum ikinci gecede devam etti. Dolabıma kondurduğum bir serçe gibi titreyordum. Doğru dürüst uzanıp yatamadığım için daha büyük izdirap hissediyordum. Yemek yüyemiyişim tuvaletime normal sıkamıyordum. Her şey berbat geredekten insanlık dışıydı. Üçüncü gece isteninceye giderken hissettiklerimi belki ölümceye kadar siliminiecek derecede katlanırdım. Bu geceki istence metodu değışikti. Önce demir bir sandalyeye oturtulurlar, daha sonra bir ucu sol elinin parmağına diğerini sağ elinin parmağına olmak üzere iki madeni perça bağladılar. Falaka yerken attıkları naralar kaban olmasada vücudumdaki her akım geçtiğinde korkunç naraclar atıyordum. Buzistencende kendine göre etkisi vardı. Gözlerim kapalı olduğundan hiç bir kimseyi göremiyordum. ellerim ve ayaklarımı bağı olduğu için hiç bir hareket yapmıyordum. Ancak vücudumla sandalyeyi zorlayan bir kuvvet gibi sarpınıyordum. İşlerini çok iyi biliyorlardı. Elektrikten sonra yerlerde ter gibi sürünuyorlarmayaklarının altına alıp çığnıyorlardı. Kendime geldiğimde yine dolabımda bulurdum. Ertesi gün gündüz istenceye aldılar. Burada uyguladıkları metod daha baskındı. Gözlerim açıktı. polisleri görabiliyordum. Önce halitten sorguya başlardılar. Benden istedikleri ~~her şeyi~~
~~bilmediğimi söyletirdiler.~~ arkadaşlarımla kaldıkları evlendi. Ben ise bilmediğimi söylüyorodum. Polisler iki kişiydi Ben bir şey bilmediğimi söyledikçe sertleşiyorlarmayaklarını annem babam dahil bütün sülaheme küfrediyorlardı. Daha

sonra bu konusmayacak düzeydeki yanına yaklaştılar. Önce silah çekip beni vuracaklarını söylediler. Silahı şakırtıma dayayıp horozu kaldırdılar her an tetraji çekeceklerini tekrarlayıp duruyorlardı. Arca bir bil ayman ~~ol~~ olmadığıni söyleyince tabancayı şakırtımdan çektiler. Yüzlerindeki ifade vahşi haykancılardan ayıydı. Muhakkak beni konuşturmak istiyorlardı. Bunun üzerine birisi ellerimi arkaya bağladı. Kafamı sandalyenin üzerine koyup bastırmaya başladı. Diğeri ise elindeki sigarayı gözümün altındaki c- yukta gezdirmeye başladı. Acı okadar dayanılmaz idi ki kendimi hemen kaybettim. Hücresine götürülmüş hayal meyal hatırlıyorum. Gözümün altı sulanmış ve kabarmıştı. Dolabımın 4 günde bir eskence olarak kaldım. Benden alacakları, öğrenecekleri bir şey olmayacağını anladıktan sonra hapsedaneye tekrar gönderdiler. Ama ben 8 gün müddetle haykancaların bile bayık olmadığı eskence ve zulme uğramıştım. Gözümüne tuttukları sigara sonunda gözlerim bozulmuş ve -2 derece gözlük takmak zorunda kalmıştım. Şimdi ise Sağmalcılar cezaevinde 10 aydır 80 arkadaşla beraber hücrede tutuluyor ve mahkemeye çıkmanızı bekliyoruz

Yakalandığım yer:
Anadolu yakasında
BOSTANCI.

ad: SELÇUK ŞAHİN POLAT
okul: D.T.C. Fakültesi (An. Üniv.).
Yaş: 1947 doğumlu
Baba adı: Halil, mesleği: memur
memleket: KAYSERİ / DEVELİ

27 mart akşamı saat 21 de, Adanada kaldığım otele
gelen iki suik²¹⁵ şahıs tarafından Eski Yânetim Komutanlığına götürül-
düm. Benî sorgu odasında alan iki albay, bir binbaşı, ve hakim oldu-
ğum söyleyen bir üst teğmen, soracakları bir takım ^{sonuçlara} ~~suallere~~ ^{cevap} ~~vermek için~~ ^{vermek için} kendî usulleri ile konuşturabileceklerini ^{en iyisi} ~~en iyisi~~
kafurlerle ^{aydınlatılan} ~~söylediler~~, ve ellerinde bulunan bir kağıttan bir takım ^{sualler} ~~sualler~~
sualadılar. Ben cevap vermezince hiç birden surnaya başladılar. Bu şekilde
sorgu saat 0.02 ye kadar sürdü. İhale, beni bir hücreye ~~hastane~~
gittiler. Ertesi gün 28 mart saat 0.7 de hücreden çıkararak içinde iki kişi
bir komiser bulunan bir arabaya bindirildiler. Sanca Ankaraya ^{gönderildi} ~~gönderildi~~
ğımı anladım. Akşamı Ankara Şehyânetim Komutanlığında, beni Adanadan
getiren polislerden teslim alan ^{bilinmeyen} ~~bilinmeyen~~ bir arabaya bindirip ^{göster} ~~göster~~
mi bağladıktan sonra ^{bilinmeyen} ~~bilinmeyen~~ bir yere götürdüler. Giderken arabada
yalnız ^{yalnız} ~~yalnız~~ sesini duyduğum bir ^{kişi} ~~kişi~~ en garip küfürlerle ^{şiddetli} ~~şiddetli~~ yamur-
lar vardı ve ^{gittiğini} ~~gittiğini~~ götürüldüğüm yere gelinceye kadar bu devam etti.
Görümü ^{aktiklerinde} ~~aktiklerinde~~ küçük bir hücredeydin. O gece beni ^{hücreye} ~~hücreye~~ gittiler
Fahat yandaki odadan ^{gürültü} ~~gürültü~~ işin ^{edilmesini} ~~edilmesini~~ sesleri geliyordu. Ertesi
gün sabah saat 0.8 da ^{giden} ~~giden gelen ^{gözetlikli} ~~gözetlikli~~ bir ^{kişi} ~~kişi~~ beni ^{hücreden} ~~hücreden~~ alarak
yan odaya ^{götürdü} ~~götürdü~~ ve bir takım sorular vardı. Benim ^{cevaplarım} ~~cevaplarım~~ hiç
birini habul etmedi. Bu ara ^{karhutmak} ~~karhutmak~~ maksadıyla daha önce işin ^{görme} ~~görme~~
müs ^{so} ~~so olanları odaya ^{çağırıldı} ~~çağırıldı~~; işin ^{görme} ~~görme~~ten ayakla ^{duramayan} ~~duramayan~~
^{insanlar} ~~insanlar~~ ^{başları} ~~başları ^{görmek} ~~görmek~~ ^{hali} ~~hali~~ ^{katmanlar} ~~katmanlar~~ ^{han} ~~han ^{indirici} ~~indirici~~ arkadaşları, ^{konuşur} ~~konuşur~~ ^{kendilerine} ~~kendilerine~~ ^{yağdı} ~~yağdı~~
anları anlatmalarını ^{söyledi} ~~söyledi~~ ve benim onlardan ^{bitir} ~~bitir~~ ^{olacağını} ~~olacağını~~ ima etti.
Ben ^{söylediklerimden} ~~söylediklerimden~~ ^{israr} ~~israr~~ ^{edince} ~~edince ^{ayakta} ~~ayakta~~ ^{kalırdı} ~~kalırdı~~ ^{saçlarından} ~~saçlarından~~ tutarak ^{duvara} ~~duvara~~
uvmaya başladı. ^{İyice} ~~İyice~~ ^{sürsününce} ~~sürsününce~~ ^{iki} ~~iki~~ ^{er} ~~er ^{aygıracak} ~~aygıracak~~ ^{beni} ~~beni~~ ^{bağlamalarını} ~~bağlamalarını~~
^{söyledi} ~~söyledi~~. ^{Ertesi} ~~Ertesi ^{beni} ~~beni~~ ^{yene} ~~yene~~ ^{yatağı} ~~yatağı~~ ^{kollarımı} ~~kollarımı~~ ^{ve} ~~ve~~ ^{ayak} ~~ayak~~ ^{yende} ~~yende~~ ^{bir} ~~bir~~ ^{tahtaya} ~~tahtaya~~ ^{bağlayıp} ~~bağlayıp~~
^{ayaklarına} ~~ayaklarına~~ ^{bağladıklarını} ~~bağladıklarını~~ ^{urun} ~~urun~~ ^{bir} ~~bir~~ ^{suizi} ~~suizi~~ ^{amirallerine} ~~amirallerine~~ ^{aldılar} ~~aldılar~~. ^{Bir} ~~Bir~~ ^{üst} ~~üst~~ ^{teğmen} ~~teğmen~~~~~~~~~~~~~~~~

eline yapu alarak tabanlarına şiddetle vurmaya başladı. Yorum saat
kadar aynı şekilde, ayas ^{saatleri} sudilleri sonarak vurma. ^{Cenabın} ceryan değişmediği
için bir an durarak kabloları götürmelerini emreden istedi ve kabloları
sağ ayasının küçük parmağı ile sağ elinin küçük parmağına bağladılar.
İzlerini su dahtıktan sonra ceryan verdiler. Bir yandan tabanlarına
göple vururken bir yandada 5-10 saniye ara ile ceryan verdiler. ^{10'ca}
Bu ^{izlenice} şekilde sabah 10'dan akşam 4'e kadar yamulanın yurini başla
rı alarak devam etti. 2'de beni çağırdılar ve yare su dükere ~~beni~~
bunun izlerinde koşmamı, uylamamı söylediler. Korkunç acılardan yürüyöce
halim habimimti, fakat bana işence yapan görlüklü binbaşı bacohlumuna
ve belime göple vurarak koşmamı söylüyordu. Ben bir iki adım atınca
surtuna binerek ~~binerek~~ daha hızlı yürümemi, yoksa beni öldüreceğini
söyledi. Yorum saat süründe binbaşı iş ve ceryandan ayıranmış ayaklarını
la yürüdü. Sonra beni hücreye götürdüler. Ayaklarına pranga ol
tune kelepçe takarak gittiler ve sonra tehrar işence görülenin sesleri
duyulmaya başladı ve sabaha kadar sürdü. Sabah 8'de beni tehrar
işence odasına aldılar. Fatah'a yatağı ceryan verdiler. Bir yandan
ceryan verip göple tabanlarına vururken bir yandan ^{yan} gelenler tehmelerle
belime ve haşamamı vurup beni nefessiz bırakıyorlardı. Akşam saat 5'te ^{14'de} yarı
gelenler olduğu için beni çağırdılar ve binbaşı surtuna binerek bir saat komi
darda yürüttü daha sonra hücreye götürerek sayınmamı ~~söyledi~~ geceye
benimle geçireceğini söyledi. Ağırmanın üzerine hapama göple vurup belim
pranga ve kelepçe takıldıktan sonra çıktı. Gece saat 0-2'de ^{2'de} gelenler beni
tehrar işence odasına ~~götürdüler~~ ve bir ^{saat} suati ceryanlandım için yürüsek
volları da ceryan verdiler ve sonra baldırp dört kişi meydana dayayı attılar.
Hördünün döğmesi bir saat kadar sürdü. Yare baygan hücreye götürüldü
inde sabah oluyordu. Sabah saat 8'de kopy zincirinin açılmasıyla kendim
göddüğümde hücreye daha önce orda görmediğim bir albay girdi bana
eğer doğru söylemersen seni sağ bırakamayacağımı M.İ.S. te aldım.

mu himsenin bilmediğini ve ~~bu~~ ^{saygı} haru neticesi bir arabam
bana çarparak öldürüleceğini söyledi. Ben "söyleyecek bir şeyim
yok." deyince yanında bulunan ve buna daha önce işence yapan
ajana işaret etti. ^{O der} oda beni hallarından sürüklüyerek işence odası
sına götürdü. Tehrar başlayıp yarım saat kadar ceryan ve jopla
işence yaptılar. Daha sonra odaya iki kartum getirdiler. Nizamlar
dan biri masada oturup işenciyi seyredin albayın kulazına bir şey
ler söyledi. Albay olur ^{anlamıyor} manasında bizi sallayınca yanına geldi saru
suatı ^{savun} tehralayıp cevap istedi. ~~ama~~ ^{ama} kızıllık alamayınca üzerine saldı,
elbiselerini parçalamaya başladı. Başlı olduğum için direnemiyordum
~~titotum~~ ^{titotum} çabuk çabuk halucaya kadar saydı. Sonradan
odaya getirilen kartumlardan birini ağzıma dığımı mahatına tutuy
başla diye bağırdı. O anda korbune bir hava ^{basıncı} ^{basıncı} ile bütün
vücudum ^{sevdi} ^{sevdi} gışek patladı. ^{sevdi} ^{sevdi} Bayılmışım. Bu saat baygın kaldık
tan sonra ceryan ahımı ile kendine geldi. Çabuk çabuk sallayıp
3-5 saniye aralıklarla ceryan verdiler. Tam manası ile kendine geldi
anlayınca tehralar jopla vurmaya başladılar. Bu saat devam eden jopla
elektirikten sonra tehralar hava verdiler. O acıya tahammül edemeyip
bayılmışım. Bu saat sonra yine ceryan ahımı ile ayıldım. Ahıma kadar
dört defa hava verdiler ve ceryanda ayıkta jopla dövüldüler. Dördüncü defa
verilen hava ile bayılınca sonradan verilen ceryan etkisiyle kalıncı ~~göğüs~~
faydalanmadıkları için doktor çağırılmışlar. Kartesi zün hücrede kendine geldi
günde doktor yanına idi. Bu şeyi olmadığınca ^{hava} ^{hava} verilen
hava ^{nejm} ^{nejm} neticesi akciğerlerinin zedelediğini söyledi. Bu ilaç vererek ayıldı.
11 nisanı kadar hücrede işence sesleri ~~duydum~~ ^{duydum} ve mit ^{mit} ^{mit} ajanlarının süflü
levin, ^{Hakaretleri} ^{Hakaretleri} dinleyerek işlenme için bekletildim. 11 nisanı Mit arabasına götürüldüm.

bağlayarak bindirdiler ve Emniyeti getirildi. Emniyetle
bu gece kaldıktan sonra cemaatine gönderildi.

Nazife Kaya

(1890 Doğulu)

Sajmalılar Cemaatinde Tutulu

5.1.1973

25 Mart 1972 sabahı erken saatlerde bulunduğum eve yapılan baskın sonucunda yakalandım. Bütün ev halkıyla birlikte evin içinde döğüldüm. Sonra tekmelenerek evin kapısı önüne çıkarıldım. Mahalle halkı önünde, onlara gözdağı vermek amacıyla tekrar döğüldüm. Ellerim arkama kelepçeklendiğinden kendimi savunamıyordum. Sonra resmi görünüşü olmayan bir arabaya bindirildim. Ev halkıda tutuklanmıştı ama benimle birlikte getirilmediler. Biraz ilerledikten sonra gözlerim siyah bez gözlüklerle kapatıldı. Milli İstihbarat Teşkilâtının (MIT) işkence kampi olarak kullandığı yere getirildim. Aynı yerde işkence gören arkadaşlarla ortak tortu minlerimiz sonucunda, burasının Ankara dışında, Bahçelievler semtine yakın komando taburu içinde olduğu kanısına vardık. Bu binanın bodrumunda gözlerim açıldı. Burada daha önceden tanıdığım ve tanımadığım devrimciler vardı. İşkence görmüşlerdi. Önce onları bana gösterdiler. Oğuzhan Klüptüoğlu, Fehmi Erbaş, Özkan Yıldırım isimli arkadaşlar ve tanımadığım üç arkadaş vardı. Önce onları bana gösterdiler. İstedikleri şekilde ifade vermezsem benide onların durumuna sokacaklarını söylediler. İstedikleri şekilde ifade, arkadaşlarımı ele vermem (bilhassa ve öncelikle arkadaşlarımı ele vermem), her türlü provakasyon için hazırlanmış düzmece ifadeleri kabullenmem v.b dir. Bu isteklerini reddetti. Yine bir dayak seansıyla giysilerimi soydular. Gırılçıplak kaldım. Sonra kollarımı yere ayaklarımda yüksekte iki komando askerinin tuttuğu sopaya (Falaka) bağladılar. Ayak parmağıma ve

cinsiyet organıma elektrik telleri tutturdular. Ayak tabanlarımı
copla ve ince değnekle yorulana dek veriyorlar biri yorulunca
değneği bir diğeri alıyordu. Aynı zamanda şoklar halinde
veya sürekli elektrik veriyorlardı. Ayaklarıma bağlı sopayı
tutan komando erleri dışında hepsi sivil giyinmişti. Birbir-
lerine teğmenim, binbaşım, albayım diye hitab ediyorlardı.
Bu işkence çok büyük acı veriyordu ve çok bağıryordum.
Önce ağzımı tıkadılar, sonra ağızları. Sanırım yan hücreler-
de beni dinleyen arkadaşların sinirlerini bozmak için ağız-
ları. Bu arada tekmeliyorlar, yüzümü, ağızımı topuklarıyla
eziyorlardı. Ama bunların aısı diğer darbelerin arasında
kaybolup gidiyordu. Bir ara Oğuzhan Müftüoğlu'nu getirip işken-
ceyi zorla seğrettirdiler. Üçeriki günlerdede ben Oğuzhan
Müftüoğlu'na, Avni Kaya'ya, Nazife isimli bir kadına, ismini
hatırlıyamadığım bir terziye işkence yapılırken bu odaya so-
kuldum ve bu insanlık dışı olayı izlemek zorunda bırakıldım.
İşkence böyle sürüp gidiyordu. Konuşamaz hatta bağıramaz
duruma geliyordum. Kestiler, kayışları gözüp kaldırıldılar.
Koridora su döküp bu su üstünde ite kaka koşturdular.
Biraz kendimi toparlayınca üzerine iri yarı bir komandoya
bindirip cıplı olarak yeniden koşturdular. Bu tabanlarımı yeni
seanslara hazırlamak içindi. Bu arada en kutsal bildiğim
şeylere adice sövüyorlar, bu yaptıklarının insanlık dışı bir şey
olduğunu söylediğimde kahkahayla gülererek, "Buraya enayetsane
allah girmez, burası kanendisi bir örgütür. Seni gebertir, leşini
köpeklere yediririz, bize kimse hesap soramaz," diyorlardı.

İçlerinden birisini (binbaşım diye hitap ettikleri) emniyette gördü. İsmi Ümit Erdal olduğunu ve emniyet müdürlüğünde (Ankara) baş komiser olduğunu öğrendim.

İlk seansı yenileri ortan bir şiddetle izledi. Yere yıkılıp bağlandım. Gözölüp kaldırıldım. Koşmaya zorlandım. Yeniden yıkıldım. Akşama doğru işkenceye ara verdiler. Bu sefer diğer arkadaşların şikâyetlerini dinliyordum. Elime kağıtları veriyorlar bütün bildiklerimi yazmamı istiyorlar, yazdıklarımı okuyunca kağıtları yırtıp tekne tokat girişip yeniden yazmamı istiyorlardı. İşkence bu biçimde 4-5 gün sürdü. Daha sonra iyileşmem için işkenceyi kestiler. Yine arada sırada gelip küfrediyorlar iz bırakmayacak şekilde dövüyorlardı. Bana yapılmamakla beraber diğer kadın ve erkek arkadaşların cinsiyet organlarına ve makatlarına sopa sopa sokulduğunu, kollarından veya başaşağı bacaklarından tavana asıldıklarını (ki benide asmak istediler bir ara) top- rağa gömüldüklerini arkadaşlarımdan dinledim.

Bu işkence kampında 12 gün kaldım. (25 Mart - 5 Nisan). Halen bu kampları faşizme boyun eğmeyenler doldurmaktadır. Bu tür işkenceler sadece gizli bodrumlarda değil, köylerde köy halkının gözleri önünde köylü erkeklerle ve kadınlara yapılıyor. Semt karakollarında ve emniyet müdürlüklerinde işçilere, öğrencilere, aydınlarla yapılıyor. Bazen bir arkadaş savatığa götürüyoruz diye alınıyor ve işkenceye gidiyor.

Memleketimin insanları bu metotları çok iyi tanıyorlar. İşkence haberleri ayyuka çıkınca bunu acemi ağızla reddediyorlar.

çetesi
den işkenceciler ~~halkı~~ kendilerine karşı büyük bir gazabın
büyüyüp geldiğini biliyorlar ve halktan korkuyorlar. O yüz-
den yeni yeni metotlar keşfedilerek, bilhassa ihraç edile-
rek sürüp gidiyor işkence. Ta kurtuluşa kada da sürerek.

Feyyaz Kurşuncu

Sağmalılar Cezaevi

Siyasi Tutuklu - İstanbul

5.1.1373

14.2.1372 günü saat 7.30'da İstanbul - Kızıltaprak
ta içinde karakol kurulmuş bir evde polislere yakalan-
dım. Önce Koduköy Emniyet Md.liğine getirildim. On-
dan Sirkeci Emniyet genel Md.liğine 1. Şubeye götürüldüm.
ken; yolda, Karaköy işleminde kaçmaya kalkıştım.
Polislerle mücadele etmene rağmen yine yakalandım. To-
siyle dayak yiyerek 1. Şubeye getirildim. 1. Şube Md.
Yardımcılarından ve de Delafana çıkan Şikayretim
görevlisi bir yarbaya dan ahireyi bana dinlettiler. On-
ma, aileme, sübalime ilişkin küfürler yedim. Tüm dev-
rimci arkadaşlarıma da aynı küfürleri ederek, Kar-
köy de beni döven polisi kinayan ve yuhlayan
halk bahane edilerek 1. Şube de ilk dayacağımı
yedim. Günlere küfredip, vurup hayvanca muame-
le ettiler. 25. günün sonu gözlerimi bağlayıp Eren-
köy Ethem Efendi cad. Tüccarbaşı Sok. No: 8'e mit
kavergahına götürdüler. 1. Şubede kenuşmadığımı, kanı-
tuğum da da yenliş yade vermiş olduğumu bahane e-
derek ilk gözdeğemi verdiler. Dövdüler, tehdit ettiler,
"yılıkle davranıyorsunuz" dediler, "dan tahum-
nura para mı verdik?", "sizi buraya sayıyla mı
getirdik?", "Ankara'da Mahir'in habercisini
daha yeni vurduk. (Koray Döğen arkadaşımız,

teslim al ihtarı bile yapılmadan, kahpece arka
dan vurularak şehit edilmisti. Ann kastediyen)
Bundan sonra da surisi havanla ortadan kal
diracagin cospu cacukları » dediler. Ethisin ka
digin görunce tehdit etme yerine "bize yardım
et, seni hortaralım » demeye, adice, ihtiyarlıca
davranmaya başladılar. Mürşefler adlı (yara
gında beni alan, husabaylı, binbeson rütbesiyle
çagırdan), Ahmet diye çağırıldılar (sişman,
orta-baylı, Erenkay-mir ile delimiye arasında
işence edilmek üzere arkadaşlarını taşıyan)
birine beni daha sonra sergüye celilmek üze
re ilk günkü faslin bittigini ve götürmesini
söyledi. İkinci gün bayunca ellerim ve ayaklarım
kelepçeli yattım. Üçüncü gün çeltiklerinde
hakkında daha fazla bilgi edinmişlerdi.
Ve ilk gün beni tehdit eden ve dövüren Tapa
Albay Kırsaklı birisiyle (eshi Hava Harb Oku
lu Karutani, yeni Genel Kurmay Başkanlığı
görevlisi faşist Hava Tümgeneral Arhan Çaz
Kun'un sınıf arkadaşı) Karan bir Tümgene
ral (resmi elbiseliydi) emir verdi
ler. Ve esas işence başladı. Falakaya yattım.
Aralıkta 5-6 saat sürdü. Ayakların uyuy
tukça altın ellerindeki sapa ile merdaneliye

lar, daha fazla acı duyup bağırınca sınırları
yerler, küfrediyorlardı. Ance sesimi kesmek için
başımı her taraf, ayakkabılar ile bastırıldılar.
Bağlanacak gibi alıyordum. Ve bir ara bağırı-
mıyor, acı hissedemeyiş aldım. Bu sırada zorla
ayrımı yapıp tuzlu - ekşi - yağlı pis bir suyu
içtiler. Arada ayakta kaldırıp ^{yere} ~~kaldırarak~~
döktükleri tuzlu su üstünde yürütüyorlar, ayak-
larını sırımın altına sokuyorlardı. Gözlerim
kapalı olduğu ve yere basmadığım için askerlere
rincede çekiliyorlardı ve durduruluyorlardı. Zaman za-
man durdurup ayakta, çeneye, karnuma, dizlerime
sertine, omurlarına vuruyorlar yere düştükçe tel-
veliyorlardı. Yeniden falakaya yatırılıyorlar. Du-
rumum iyice kötüleşti. Yerde göğsüme atılan
tekmeler nefesimi kesince bağlanacak hale geldim.
su döktüler. Bu sefer de pijamamı indirip ku-
ma kurgan bir şey değeriyeğe başladılar. 10-15
dakika da buna devam ettiler. Nihayet birisi
benim kendileri için ikinci dereceden önemli ol-
duğumu daha işence edilecek daha önemli ki-
şilerin olduğunu bugünkü bana yapılan ye-
terli olduğunu söyledi. Sürümlererek, tekmelenerek
bir odaya oturdum. Gözlerimde bant çıkartıp
ayaklarımdan yansıran ellerime de helepce takıl-
dırak vuruldum. ~~gözümün önüne~~ ~~gözümün önüne~~ ~~gözümün önüne~~

Düdağım yarıldığı ve gerçekten bilmediğim
ilgimin olmadığı şeyleri kabullandirmek için
5 gün daha uğraşılar. Bu günler zarfında
günleri ve doruğu sık sık değişen, sel parma
ğım, sel kulağımdan, ayak ve kulağımdan elek
trik verdiler. Arkadaşlarının seslerini dinlet
tiler. Kır arkadaşlarının can kırağı, foryetlan
rı dinlettiler.

Ama unutmazınlar, bu zulmün, bu vahşe
tin hesabı sorulacaktır. Onlar, emperyalizmin
ve oligarsinin köpekleridirler, parayla satın alın
mış usaklılardır. Durumcu kavgamızın seli önün
de birer çap bile elamazlar. KURTULUŞ KADAR SAVAŞ!
(Sejmelalar Cerevinde tutuklu) Cevat TAŞIRAN f-100

Diğer kır ve erkek arkadaşlarımız, yepiyanla
nın yanında "bana da işkence yapıldı" demeye uta
rıyız. Bunları sadece bir oku olsun diye anlatım

13 Subat'ta Antakya'da göz altına alındım. Antakya Merkez K. ne daha sonra
Mamak Mutha bese Okulundaki 5. nolu Askari Cezaevinde 12 gün kaldım.
Sonra İstanbul'a gönderilip İstanbul Merkez K. Harbîye gözlem evi hücre-
sine atıldım. Burada tam 31 gün kaldım. Bu süre içinde bir albay ve polis
olduğunu söyleyen bazı kişilere sorguya çekildim. Sürekli işlenen şey; bazı arka-
daşları ve benim ve kendi istedikleri şeylere ifade vermem gerektiği idi. Kısa-
ca onlar ifade hazırlayacak ben imzalayacaktım. Keçildim. En aşağılayıcı
cihazlarla "Bizim sana bunları kabul ettirecek yön temsilimiz de var" dedi-
ler. Her taraf hücreye kapatıldım. Ne demek istemişlerdi? Ne demek istedikleri
beni göz altına alırsamın 18. günü anlaşıldı. 8 gün, önce Sekyönetim
savcılığına götürülüp öğleye kadar bekletildim. İşence evinden geçme-
diğim anlaşılmış olacak ki, savcılığa çıkmadan HiT mezarına olduğunu
öğrendüğüm süver bir kişiye teslim edildi. Bu kişi tarafından gri renkli
yeşil senteli bir pıtabın arkasına bindirildim. Telepcelendim ve gözlem evi
pamuk dolu çiyek bir mekyle bağlandı. Beni teslim alan HiT mensubu,
"Şimdi kurt-gerilla işine gidiyoruz" dedi. Sonradan öğrendim ki HiT ve
polis işence evine bu adı takmış. Yolculuk bitti ve gözlem evi ^{olarak} _{atıldı}.

polis iskence evine bu adı sakmış. Tekrardan bitti ve gözlerini ayağlarında
kendini kurtarı bir odada buldum. Sese uzatılmış, ıslak bir yatak, tuvalet ^{olarak} ~~olarak~~
kullanılacak bir pisuvar ve kontroplak ile kapalı bir pencerecik. Üzerindeki giy-
imleri alarak yırtık ve kanlı bir pijama getirdiler. Ayaklarını ve ellerini değin-
cine nurarak kilitlediler. Ayaklarında 6 ve 7 ^{no. lu} ~~no. lu~~ elinde 43 no. lu kilitler,
Saçlarını yer yer kıpırlar. Saat 14.00'e yaklaştığında aynı bir odaya alındım.
Karşımda bir albay, diğer binbaşı olduğunu söyleyen 2 kişi vardı. Sanıda-
dan gelen iskence cizgilerine diktatimi çekerek istedikleri gibi ifade verme-
mi söylediler. "Son saam bu" ve "anlat" dediler. Me anlatmam gerektiğini
sorum üzerine kabahatin kendilerinden gittiğini belirttiler. İki er karşımdan
sakta zemimli bir odaya alındım. Sandal yeze otururken beraber süren baş-
ladı. Bu öyle bir süren di ki, yumuklar, sekme, küfür ve tiksikler, çap
ve sapalar dağın olmayan ama yakıcı bir biçimde vücudumun her
yanına inip kalkıyordu. Ardından falaka geldi. Süren ayaklarının üze-
rinde yürüttüler. Seni den sandal yeze oturttuklarında ayakların tuğla suy-
la dolu bir leğen içindeydi. iskence yönsemlesinin ardu gelmiyordu. Her
an bir diğeri uyguluyorlardı. Bu kez baş parmağına ve kulakına bağ-
lanmış, bakır teller, birden sesli elektrik şoku ve kılçe gibi yere yığı-
lım. Bir çok keser... leğen devri lüçer. Bunu devrimin suundan

İkmelemiyorum. Yeniden elektrik şoku ve yeniden düşünüyorum. Aslında falaka ya yakıyorlar. Biri yüzümde sigarasını söndürmek istiyor. Tükünüyorum üzümüne. Sigarası ağzında söndürüyorlar. İkmelemiyorum. Sıra kına inen sekme, topruklar... zaman geçmiyor... çok uyuyor... işkence, ama hep işkence. Bütün binada, bütün odalarda kadın ve kız arkadaşların cıgıllıkları.

"Yürü" diyorlar. Yürüyemiyorum. Sandalyeye bağlanıyorum, biri geliyor. General... iki yıldızlı. Bir takım kâğıtlar ediyor. Ekarken "kızın belini" diyor. Bir diğeri "albayım ben" diyor. Fehmi Süalp işkenceme dayanamıyormuş, ama kontr. girilla (yani HİT) de karamlıymış. Geniş yetkililerinden söz ediyor. Öldüne bileceklerinden... işkence yaparlarmış. (Fehmi Süalp aile dokümanımızda)

Ve yeniden elektrik şoku. Düşünemiyorum, bu kez sandalyeye bağlanıyorum. Bel bağlandıktan sonra iletmiyorlar. Boğazlarından acı su akıtıyorlar. Yan odalardan kadınlarımızın, kız arkadaşlarımızın cıgıllıkları. Saat 19.00. Bir kapı yavaş açılıyor. Dilim şişirmekten, boğazım yutkunmama izin vermiyor, tıje bilmiyorum. Biraz sonra ekip dönüşüyor. Neden yemekleri yememişim. Yeniden bağlanıyorlar. Yeniden sekme, yumruk, çarpma elektrik... ve daha vahşi işlemlerden geçirdikleri bir arkadaşım örnek gösteriyorlar. Arkadaş geliyor, işkence başlıyor. Yemiyorlar. Bu vakit hırsızlık almıyorum. Tıvaliye bile istiyorum.

Evvel denile zorundaayım. Her an yazı iskençiyi anıyıyor. "eğer duyarsanız
"savcılıkta burada yazdıkları muze kabul lenmezsen yeni' u buraya gelisin".
Ve göz altına alınışımın 35. günü tutuklanıyorum. Şimdi tutuk evindeyim. Uzun
süre hücrede ve dışrak hizaından aşağıda, pencere yerine mazgal delikleri
olan, Astenbulun en ucak günlerinde kalın ferlesi yakılan u de zeminde su
sekli su kulan bir tutuk evindeyim. İsaalasa göre mahkeme seminatı altında
bulunmamız gerekizordu. Oysa her an "kontr. g'illa" üssüne" götürülebiliriz.

Taner Hazer

D'mekli' Hava sigmini

Askeri

Selimyeri Cezaevinde tutuklu

Not: Tasarımdan altına uygun olarak, keşya edilmiştir. Kendi el yazı
suyla yazılı orijinali yanımızdadır. Ancak dışarıya çıkarmak bugün
için olanaksızdır.

Rıfkı Ahmet

Rıf

Saymalcular Cezaevinde tutuklu.

①

Sorgum yapılırken bana yapılan işkenceler.

8-9-Eylül-1972 Gece saat 0,30 da evimden alındım Evde her nevi arama yapılarak kitaplarım ve mesleğimle ilgili dosyalar alındı. Gayret tepe-
deki polis merkezine getirdiler. 18 gün ifadem alınmadan bekledim. Geceleri
bitişik hücrelerden bazı kişiler alınıp götürülürdü. Onların feryatları ile
uyanırdık. Komşu hücrelerden inlemeler ve aptamalarla birlikte aklını yitir-
miş batı devrimci arkadaşların saçma konuşmaları gelirdi. 19. günde göz-
lerim kapalı olarak bir yere götürüldüm. Gözümü açtığımda karşımda 4
kişi vardı. Bana niçin 1. Subeye geldiğimi soruldu. Bilmediğimi beyan e-
dince dördü birden kahkahalarla güldüler. Sonra niçin geldiğimi ısrarla
sordular. Ben (gerçekten niçin geldiğimi bilmediğimden) bilmediğimi tek-
raladım. Esmer olanı uzun olan bıyıklarını cepheden tuttu ve yere
egdi. Hemen bir tanesi sırtıma atladı. Ben boy ve girlik bakımından
gelişmediğimden yıkıldım. Kalkmaya fırsat olmadan sarımsı ve püçlü olanı
beni sırt üstü çevirdi, parmaklarını saçıma doladı. Yüzüme tükürdü. Tükürük
gözümün içine girdi. Ellerim diğerleri tarafından ayaklarla hareketsiz
hale getirildiğinden yüzümü bilemedim. Saçlarımdan tutulup ayağa kal-
dırıldım. Bir yumrukla yere yıkıldım. Yerde yediğim bir tekmeyle dişimi
kırıldım. B. ... ve

uyanırdık. Komşu hücreler en inlemeler ve ağıtlarla birlikte aklını yitir-
miş batı devrimci arkadaşların saçma konuşmaları gelirdi. 19. günde göz-
lerim kapalı olarak bir yere götürüldüm. Gözümü açtığımda karşımda 4
kisi vardı. Bana niçin 1. Subeye geldiğimi soruldu. Bilmediğimi beyan e-
dince dördü birden kahkahalarla güldüler. Sonra niçin geldiğimi ısrarla
sordular. Ben (gerçekten niçin geldiğimi bilmediğimden) bilmediğimi tek-
raladım. Esmer olanı uzun olan bıyıklarını cepheden tuttu ve yere
egdi. Hemen bir tanesi sırtıma atladı. Ben bay ve ağırlik bakımından
gelişmediğimden yıkıldım. Kalkmaya fırsat olmadan sarışın ve güçlü olanı
beni sırt üstü çevirdi, parmaklarını saçıma doladı. Yüzüme tükürdü. Tükürük
gözümün içine girdi. Ellerim diğerleri tarafından ayaklarla hareketsiz
hale getirildiğinden yüzümü silemedim. Saçlarımdan tutulup ayağa kal-
dırıldım. Bir yumrukla yere yıkıldım. Yerde yediğim bir tekmeyle dişim
~~kirildi~~ kırıldı. Burnumdan ve ağızımdan akan kan beni o odadan istence
odasına sevk ~~ettir~~ etti. Orada önce falakaya yatırıldım. Bana hep
oraya niçin getirildiğim soruluyordu. Ayalarımın altı kanıyordu. «Seni isetin-
ceye kadar döveceğiz» diyorlardı. İstedipim halde onların isteklerini bir
turlu kaslarım yerine getirmiyordu. Sonra ayak bileklerimden bacağımın
kadar olan kısmı dövüyorlar. «İşe ulan işe» «Bir öğretmen nasıl idermiş
görelim» diyorlardı. Her nevi küfürler söyleniyordu bana. Sonra hücremde
gözlerimi açtım. 20, 21, 22. günlerde doktor geldi, beni muayene etti.

(2)

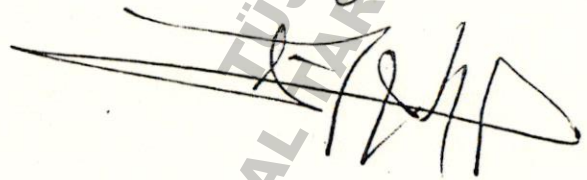
Doktorun hiç bir muayene aleti yoktu. Nabzıma, dilime ve gözlerime
kupaşına baktı. 23. gün baskaları tarafından başka odaya götürüldüm.
Odada 45 yaşlarından babacan bir adam ile onun katibi durumunda
bir kişi vardı. Bana çok saygılı davrandı önce. Çay ısmarladı, hâlimi,
kidemimi, aile durumumu sordu. Sonra bir sarı resim çıkardı bunla-
rın kim olduklarını sordu. Ben o resimlerdeki şahısları tanımıyor-
dum. Tanımadığımı söyleyince: «Hoca iyidir. Hocayı sevin» dedi katibe. Ka-
tip gözlerimi kapatıp elektirik işkencesi yapılan yere götürdüler. Ora-
dada bir sandalyeye oturtup ellerimi ayaklarımı sandalyeye bağladıl-
lar. Kabloları ellerimin serçe parmaklarına bağladılar. Ondan sonra hep
aralıklı akım veriyorlar ve ben bağırıyordum. Evimde kimleri sakladığımı
ve o resimlerdekilerden hangisi ile ilişki kurduğum, nasıl kurduğum
kimlere yardım ettiğimi soruluyordu. 24. gün Harbiyedeki hücrelere
sevk ettiler. Orada 5 gün kaldım. 6. gün bir teğmen 2 inzibat eri beni
bir jipe bindirdiler. Kafama askeri bir kuval geçirdiler. Jip aynı yerde
hep tur attı. Ve indirip gözleri bağlı başka bir odaya götürdüler. 3 gün
açlıktan sonra bir dilim ekmek verdiler. Gece işkenceye başladılar. Vucu-
dumda dövülecek yer kalmadığından elektirik işkencesi yaptılar. Kab-
lonun bir ucunu erkeklik uzvuma öbür ucunu payak parmağına bağ-
ladılar. Onun verdiği acıyı

dum. Lonımadıyımı söyleince: «Hoca iyidir. Hocayı sorun» dedi. katibe. na-
tiş gözlerimi kapatıp elektirik işkencesi yapılan yere götürdüler. Ora-
dada bir sandalyeye oturtup ellerimi ayaklarımı sandalyeye bağladılar.
Kabloları ellerimin serçe parmaklarına bağladılar. Ondan sonra hep
aralıklı akım veriyorlar ve ben bağırıyordum. Evimde kimleri sakladığımı
ve o resimlerdeki ~~kimisi~~ hangisi ile ilişki kurdüğüm, nasıl kurdüğüm
kimlere yardım ettiğimi soruluyordu. 24 gün Harbiyedeki hücrelere
sevk ettiler. Orada 5 gün kaldım. 6. gün bir teğmen 2 inzibat eri beni
bir jipe bindirdiler. Kafama askeri bir kuşak geçirdiler. Jip aynı yerde
hep tur attı. Ve indirip gözleri bağlı başka bir odaya götürdüler. 3 gün
açlıktan sonra bir dilim ekmeğ verdiler. Gece işkenceye başladılar. Vucu-
dumda dövülecek yer kalmadığından elektirik işkencesi yaptılar. Kab-
lonun bir ucunu erkeklik uzvuma öbür ucunu payak parmağına bağ-
ladılar. Sonra kabloları iki kulağıma taktılar. Onun verdiği acıyı
anlatmamın gereği yok zannedersem. Genişçe bir oda idi. Duvarlar hep nem-
li ıslaktı. Yerlere devamlı su serpiyorlardı. Çıplaktım. Çok üşüyordum.
dolasmak yasaktı. Susadığımı söyleyince idrar yaptığımı tenekeye gösterdi. Ba-
mal etmek istedikleri suçu kabullenmesem burada öleceğimi söylendi bana. Ben
de benim olmıyan suçu kabullendim. Kağıtlarını imzalayıp Selimiye
hıslasına sevk edildim. Gözlerimi araba vapurunda açtılar. 4 gün sonra sar-
cıya gerçekleri anlatmak için bileklerimdeki zincir izlerini, yaralarını ve

3

kırılmış dişimi göstermek isteyince bakmadı bile. Sadece çok sert bir
tavırla imzaladığım Mit ifadesi dışına çıktığım zaman veya o ifadeyi
kabullenmediğim takdirde tekrar peri göndereceğini söyledi. Kabul
etmeyip geri gitsem sağ dönmiyeceğini bildiğimden kabul ettim.

Aydın Diyarbakırlı
Siki yönetim makamlarınca
tutuklanmış. Siyasi tutuklu

İstanbul Sıkıyönetiş Komutanlığından alınıp ellerim zıncı ile bağlanarak, gözlerim kapalı, bilmediğim bir yere götürüldüm. Burada bir odaya kapatıldım. Ötbiçerim alındı, bir pijama verildi. Son derece rutubetli ve sıcak odada ellerim, ayaklarım zincirlenmiş, ayrıca karyolaya zincirlenmiş bir halde 3 gün kaldım. Bu süre içinde hemen hemen günün her saatinde kulaklarım korkunç feryatlar geliyordu. 3 gün yine zincire vurulmuş olarak iki er arasında bir odaya sürüklendim. Birisi "buranın nesi olduğunu biliyormusun?" diye sordu. Bilmediğimi söyledim. Kontr. genlik merkezinde olduğumu, harp esiri sayıldığımı, bana her istediklerini yapabileceklerini hatta öldürüp, katarken vuruldu diye bileceklerini söylediler. Başımın yanısıra soğutulmuş, morali çökmüş feci bir haldeydim. 4 gün hiç bilmediğim bir meoza için hayvanlara uygulanmayacak usullerle, ayak parmağım çatlayıncaya kadar dövüldüm. Daha sonra 32 gün sıcak ve rutubetli bir odada zincirle karyolaya bağlanmış olarak işkence korkusu, hakaret, ölüm tehdidi altında yattım, son günlerde buna ailem de eklenince tamamen kontrolümü kaybettim. MİT'den alınıp götürüldüğüm Harbiye Merkez Komutanlığında 17 gün dünya ile hiç bir ilişkimin olmadan kaldım. Sonra Kadıköy Merkez K. Amirliği ile işkence evine tekrar götürüldüm. Bu defa vücudumun çeşitli yerlerine elektrik akımı verdiler. İkinci defa gidişim mahkeme kararıyla tutuklanmamdan sonra oldu. Bu ifademe bilmediğim bir sırta, şey eklendi. Adının Oktay olduğunu duyduğuma Kadıköy Merkez K. na ora-

öldürüldüm. Daha sonra 22 gün süzük ve ıktubetli bir odada zincirle kar-
yolaya bağlanmış oldık işkence korkusu, hakaret, ölüm tehdidi altında
yattım, son günlerde buna aelik da eklenince tamamen kontrolümü kay-
bettim. HİT'den alınıp götürüldüğüm Harbiye Merkez Komutanlığında
17 gün dünya ile hiç bir ilişkijim olmadan kaldım. Sonra Kadıköy Mer-
kez K. Anadolığı ile işkence evine tekrar götürüldüm Bu defa vücudumun
çiriltli yerlerine elektrik akımı verdiler. İkinci defa gidişim mahkeme kara-
rıyla tutuklanmamdan sonra oldu. Bu ifademe bilmediğim bir süre sey-
rilen di. Adının Oktay olduğunu duyduğum Kadıköy Merkez K. na ora-
dan da Selim'e getiirildim. Bir müddet sonra tekrar Harbiye Merkez K.
K. götürüldüm. Burada içinde hareket edilmesi imkânız olan hücre-
lerde 67 gün tutuldum. Gazete, kitap, radyo nerede ise varlığını unuttu-
ğumuz seyler haline geldi. Sonra Selim'e getiirildim. Burası yerse-
niyesinden asâzideymiş, ıktubetli, havasız izbe koğuşlara tutulduk.
Tutukluluğumun her günü hakaret, küfür, işkence tehdidi altında geçiyor.

TEVfik ÇEVİKÖR

Emekli Hava Üsteğmeni

Selim'e Askeri Ceza evinde tutuldu

Not: Parafından, aslına uygun olarak yazılmıştır. Kendi el yazısıyla
yazılı orijinali yanımızdadır. Ancak dışarıya çıkarmak bugün için
mümkün değildir.

Mükü Ahmet

Saamalcılar Cezasinde .. M/L

İstanbul Sekizyücelim Komutanlığından alınıp edim telepceli ola-
rak, gözlerim kapalı, bilmediğim bir yere götürüldüm. Burada bir
odaya kapatıldım. Elbise lerim alınıp, bir pijama verildi. Sadece
rutubetli ve soğuk odada ellerim, ayaklarım zincirlenmiş, ayrıca
karyolaya zincirlenmiş bir halde 3 gün kaldım. Bu süre içinde hemen
hemen günün her saatinde kulaklarım korkunç feryatlar geliyordu. 3
gün süre zincire vurulmuş olarak iki er arasında bir odaya sürüktü-
rildim. Birisi "buranın neresi olduğunu biliyor musun?" diye sordu. Bilme-
diğimi söyledim. Kont. genl. merkezinde olduğunu, harp esiri sayıl-
dığımı, bana her istediklerini yapabileceklerini hatta öldürüp, kaçarken
vuruldu diye bileceklerini söylediler. Bana yansı tras edilmiş, moratım
çökmüş fel bir haldeydim. 4 gün hiç bilmediğim bir meoza için hay-
vanlara uygulanmayacak usullerle, ayak parmağım çatlayıncaya kadar
ödürüldüm. Daha sonra 22 gün soğuk ve rutubetli bir odada zincirle kar-
yolaya bağlanmış olarak işkence korkusu, hakaret, ölüm tehdidi altında
yattım, son günlerde buna aelik da eklenince tamamen kontrolümü kay-
bettim. HİT'den alınıp götürüldüğüm Harbiye Merkez Komutanlığında
17 gün dünya ile hiç bir ilişkimi olmadan kaldım. Sonra Kadıköy Mer-
kez K. Oranlığı ile işkence evine tekrar götürüldüm. Bu defa vücudumun
cehitli yerlerine ok tük atımı verdiler. İkinci sıra adisim mahkeme kara-

17 gün dünya ile hiç bir ilişkimi olmadan kaldım. Sonra Kadıköy Her-
kez K. Araştırma ile işkence evine tekrar götürüldüm. Bu defa vücutlumun
çizgili yerlerine elektrik akımı verdiler. İkinci defa gidişim mahkeme kara-
rıyla tutuklanmamdan sonra oldu. Bu ifademi bilmediğim bir sürü şey
eklendi. Adının Oktay olduğumu duyduğum Kadıköy Herkez K. na ora-
damda Selimîye'ye getirildim. Bir müddet sonra tekrar Harbiye Herkez K.
K. götürüldüm. Burada içinde hareket edilmesi imkânı olan hücre-
lerde 67 gün tutuldum. Gazete, kitap, radyo nerede ise varlığını unuttu-
ğumuz şeyler haline geldi. Sonra Selimîye'ye getirildim. Burası yer se-
niyerinden asayişsiz, koku, havasız, izbe köğüs lara şiddetli.
Tutukluluğumun her günü hakaret, küfür, işkence şiddetli altında geçiyor.

FAVİK ÇEVİKÖR

Emekli Hava Üsteğmeni

Selimîye Askeri Cezaevinde tutuldu

Not: Tarafından, aslına uygun olarak yazılmıştır. Kendi el yazısıyla
yazılı orijinali yanımızdadır. Ancak dışarıya çıkarmak bugün için
mümkün değildir.

Nûkûl Almet

Sazmalılar Cezaevinde tutuldu. Nûl

12. Sukat 1972 günü saat 09⁰⁰ da Kızıltoprak - Endişeli sok. No: 7/1 deki evim-
den arkadaşım Süfî Akman'la birlikte tutuklandım. Kopalı bir arabaya bin-
dirildik. Arabada ellerimize kelepçe vuruldu. Gözlerimize siyah bir gözlük ta-
kıldı. Ağzımda resmi üniformam vardı. 10-15 dakika kadar araba ile gittik-
ten sonra bir yere geldik. Bu getirildiğimiz yer MİT İstanbul Bölge Başkanlığı
idi. Gözlerimiz kapalı olduğu halde bir odaya alındık. Bir eski piya-
ma giydirildikten sonra işkence odasına alındım. Burada 6-7 kişilik
bir grup sarafından gözlerim kapalı olduğu halde maddi ve manevi bir
seri işkence gördüm. Ayaklarımın altına takıldı. Ellerim kelepçeli oldu-
ğu halde katburgaların kuluncaya kadar ve ayaklarım zıncıncaya kadar
dövrüldüm. Suniye miyecek durumu gelmiş, ayaklarım su testlamıştı. Had-
di işkencenin yanı sıra, ağıza alınmayaacak bir sünni küfürlerle hakaret
ediliyor, yuvu sever bir subay olmanın onurunu pek pahalıya biliyordum. Herp
emasında esir düşen bir subayın beynelmitel antlaşmalara göre subay olarak
muamele görmesi gerektiğini düşünüyör, faşizmin niteliğini bildiğim için de
yapılanları normal karşılamam gerektiğini kendi kendime telkin ediyordum.
Geceleri elimiz ve ayaklarımız kelepçeli, dahili diafon kontrolünden arka-
daşlarımıza (kız ve erkek) yapılan gayri insani işkenceleri ve arkadaşları-
mızın işkenceler arasında cıvıttıkları çığlıkları dinleyerek, sürenin etkisi-
ne bizi ~~götürdük~~ ne zaman geleceğini biliyorduk.

miyen işkenceler arasında çitattıkları eğilimlerin sonucu,

bize gösterdikleri ne zaman geleceğini bekliyorduk.

Bir ay süren işkence böyle devam etti. Sonra vücudumun muhtelif yerleri ne elektrik verilirdi. Sonra süren ayaklarım ve kolları taburğaların dok-
tor getirtilerek tedavi edildi. Bütün bu işkenceler neticesi gerçek leale-
tasi olmayan bir süreni haykırı ifade olarak kabul etmek ve imzala-
mak zorunda kaldım.

Haldun Vesil

Emekli Hava Yüzbaşı.

Selimiye Askeri Cezaevinde tutuldu

Not: Tımarından, aklıma uygun olarak yazılmıştır. Kendi el yazması-
la yazılı orijinali yammızdadır. Ancak dışarıya çıkarmak, mümtaz
değildi. ^{kün} bugün için

Nûkû Ahmet

N/L

Sıgnalceller Cezaevin
de Tutuldu.

Tutuklanışımın 16. günü de, anıüstü, İstanbul Merkez K. gazethanesindeki hüc-
remden alınıp, go"reli" albay ve iki tomsonlu er arasında Kadıköy İnzibat
Bölge K. getirildim. Orada "Station" model bir arabaya bindirildim. Önde iki
tomsonlu er, iki yanında 2 HiT mensubu vardı. Ellerim kılıpçak, gözlerime de
içine pamuk doldurulmuş gözlük taktılar, ve ardından yumruklar, tekme-
ler ve küfürler. İstence başlamıştı... Arac hareket etmeden önce elleri, kısırdar
sam akes etmelerini emittiler. Sol boyunca sağındaki HiT mensubu hem vur-
yor, hem de küfrederek, bizleri mahkemeye çıkartmadan öldüreceklerini söy-
lüyordu. Gözlerim, penceresine gazete kağıdı yapıştırılmış, bir odada otu-
ruldum ve bir kütolla kalıncağa kadar soydular. Eski, yırtık su kan lekeli-
riyle dolu bir pijama verildi. Bileklerine zincirler taktılar. Saçlarımı "esek
arası" takir ettikleri şekilde gelici güzel kestiler. Gözlerimi yeriden bağlaya-
rak, bir başka odaya aldılar. Odada üç kişinin olduğunu görmüyordum.
İçlerinden biri kuraya neden getirildiğimi bilip bilmediğini sordu. Bilme-
diğimi söyleyince, suratına, karnıma yumruklar inmeye başladı. Duda-
ğım patalayıp, burnumdan kan besalide. Bu defa yer yakıldım. Biri yazıma
bir araz, pamuk bastırırken, diğeri de ayaklaımı falakaya bağladılar. Tekme-
ler ve yumrukların altında etrafımı görmek istedim ve gözümdeki göz lüğü
sıyırdım. Aynı anda yüzümü ve ellerimi gözlerim karanlıcağa kadar
cepladılar. Bir yandan falaka devam ediyor, bir yandan da topukları-
yla yüzüme vuruyorlardı. Her dayanılmıyacak kadar artınca söyledik-

Suyruldim. Aynı anda yüzümü ve ellerimi gözlerim katarmaya kadar
copladılar. Bir yandan falaka devam ediyor, bir yandan da tıpkı aynı
la yüzüne vuruyorlardı. Her dayanılmıyacak kadar artınca söyledik
lerini kabul edeceğimi bilirdim. İceri tüm general rütbeli biri geldi. Zengin
sın general misdi, titliydum. İskolük bir biçimde cevaplar alıncaya, general
savaş icerisi olduğunu ve her an beni öldürme biletlerini söyledi. Ayakta durma-
mı ince bir battaniye vardı. Ayaklarımı da zincire vurulular... Dilekleri an-
ılarak sürdü. Cop, tekme, yumruk, tüfüt, aşağılaanlar, yumruk ve falaka,
her an, her saat, en umulmadık anda, yüzimde, ayakta, beynimde ve
gücümde patlıyordu. Beni baskı altına an yandaki odalardan işkence ses
ları geliyordu. Orada kaldığım 30 gün içinde sadece bir tük sigle kırı-
lım ekme.

30 gün sonra yeniden merkez komutanlığa nezaret-hanesine götürüldüm ve
hücreye tikildim. Tüm ^{beş buçuk} ay bütün der dünya ile bağlarımız kopmuş olarak
hücrede kaldık. Her an öldürüle bilirdik. Her türlü aşağılaanlara uğra-
dık. Dilemizle habetlememize "lütfe" 30 sonra, sımsıkı olarak, müsa-

de etti ler ne ^{bu} ay sonra, Selim'e kulaama götürüp, toprak seviye
sinden 15-20 metre aşağıda, toğus halindeki kürelelere kapaklıdır. Tu
nalet toğusun içinde isli. Sazın su koyu maviyinde, hapis hane korido
runda kalori fer yanıyor du ne tam 4 ay sonra güneşi görmeye izin ver
diler. O da 15 dakika.

Tayfun Ören.

Emekli Hava Mektuphanesi

Selim'e Dükü Oğuzünde Tutuklu

Not: Parafından, asluna uygun olarak, kopya edilmiştir.
Kendi el yazısıyla yazılı orijinali yanımızdadır. Ancak orijinali
çıkarmak ~~bu~~ bugün için planlarımızdır.

Ali Kü Ahmet

Ali Kü

Sagmalcılar cızarında Tutuklu

Bu hava yüzüme Güneş Düşün. Nîyeden İngilizlerin ka-
rardı erlesi günü, beni birlikten alarak helikopterle Herzi fon'a, ora-
da hazır bekletilen uçakla İstanbula getirdiler. Ak-
şam alındım. Gözlerim bağli HİT merkezine götürdüler. O gün işkence
odasına alındım. İçeride bir tünjeneral ve 5 sivil vardı. Birbirlerine
albay, yarbay diye hitap ediyorlardı. General benim esadimin atılaca-
ğını, sorup öğrendikten sonra herşeyi olduğu gibi anlatmamı, Mahirle, Ri-
kimi ve İngilizlerle birlikte nerede saklandığımızı sorup sille tokat döv-
meye başladılar. Elim ve ayağım zincirli olduğu için bir kaç kere yere düş-
tim. Cevap alamadılar ve falakaya çektiler. Bir müddet dövdükten sonra tik-
rar işkence odası. x alıp, arkadaşlarıma hardet, küfürler, iftiralar ederek
tekrar dövmeye başladılar. Parmagından ve kulagından elektrik bağlaya-
rak voltajı yükseltip alarak elektrik verdiler. General bizim için
hiç bir şikayet mercii olmadığı, anayacayı si... eğini, öldürüp kaçan
ken vuruldu diye raparla cukura atılacağını tekrar edip duruyordu. Bu
işkenceler 3,5 gün sürdü. 8 gün HİT de elim ve ayağım zincirli bir hücre-
de kaldım. İstediklerimi gibi ifademizi alıp imzalattılar. Askeri Savu Hacı
Gür aynı ifadyı benim söyledi, işkenceye göndermekle şeholit etti. Mah-
keme hiç birşey sormadan, söylemeden tutukladı ve hapis hanıya koyul-
dum.

di kaldım. İstediklerimi gibi ifa'emi alıp imzalattılar. Askeri Savu Maci
Gür aynı ifadyi vermemi söyledi, İskenceye göndermekle uhulit etti. Mah-
keme hiç birsey sormadan, söylemeden tutukladı ve hapishaneye koyul-
dum.

Güner Durbanık

Emekli Hava Yüzbaşı

Selimiye Askeri Cezaevinde
Tutuklu

Not: Tarafımdan, aslına uygun olarak yazılmıştır. Keuoli elya-
zısıyla yazılı orijinali yanımdadır. Ancak dışarıya çıkarmak
mümkün değildir.

bugün için

Ali Kü Ahmet

Ali

Sagmalcılar Cezaevinde

Tutuklu.

13 Şubat 1972 günü bir arkadaşımın evinden alındım. Ankara Merkez
K. Ligine götürüldüm. Merkez Komutanı Tümgeneral Tüfrik Tümen ve di-
ğer subaylar tarafından son derece hakaretkâr ve tehditkâr bir dille
soğuya çekildim. Beni "karın elinizde, ona göre" gibi sözlerle baskı
altına almaya çalıştılar. Burada 11 gün geçirdikten sonra İstanbul Merkez
Komutanlığına getirilip son derece dar soğuk, pis bir hücresine atıldım.
4 gün sonra gözlerim ve ellerim bağli olarak bilmediğim bir yere götü-
rüldüm. İki battaniyenin yatak ve yorgan olarak kullanıldığı bir hücre-
de elbiselerim alındı. Eski, pis ve kanlı bir pijama verildi. Ellerim ayak-
larım zincire vuruldu, daha sonra saatgeli yüzüm kan içinde kalınca
ya kadar yumuklandım. Önce sonra, işkence odasına alındım. 2-3 saat
kadar falaka ya yakıldım. Sonra tekrar, yaptığım soğuk ve pis odaya
getirildim. Önce yemek kadar yiyecek ve su ile kâğıt ve işkence tehdidi
ile günler geçmeye başladı. Günün ve gecenin belirsiz saatlerinde işken-
ceye götürüyorlar, dövüyorlar, her türlü küfür ediyorlar, beni her an
öldürceklerini bunun için yetkili olduklarını söylüyorlardı. İşkence
bazan falaka, bazan da elektrik akımı şeklinde uygulanıyordu. Elektrik
kulaklarına ve elime moya kulakçığa ve venasına moya bağlanan
vellere veriliyordu. Bir haftaya kadar sonra işkence bitti. Fakat na-
vut işkence sürüyordu. Bâzı ve diğer arkadaşlara ağza alınmayacak

getirildim. Ötme yerek kadar uyuyacak ve sürek le klüm ve işkence tehdidi
ile günler geçmeye başladı. Günün ve gece'nin belirsiz saatlerinde işken-
ceye götürülüyorlar, dövüyorlar, her türlü küfür ediyorlar, beni her an
öldürceklerini bunun için yetkili olduklarını söylüyorlardı. İşkence
bazan falaka, bazan da elektrik akımı şeklinde uygulanıyordu. Elek-
trik kulagıma ve elimi muya kulagıma ve venasın uyma dağ tasan
sellele vuruluyordu. Bir haftaya kadar sonra işkence bitti. Fakat na-
rol işkence sürüyordu. B'sime ve diğer arkadaşlara ağza alınmayacak
küfürler savunuyorlar, bu arada bana kadın, çiglık lara dinle kerek, bu-
lara nasıl işkence yapıldığını zekle anlatıyorlardı. İsim üç aykık
hamile idi. Orada cocuğunu kaybetti.

İşkenceler esnasında bir tümgeneral de bulunuyordu. İşkence eden-
lere "tesitli kerekler, klüm belini, öldürmekle yetkili siniz" salımatını ver-
di. HiT te kaldığım sürece elimde ve ayaklarımdaki zincir hiç çözül-
medi. Alfak suyum odayın içine dökmek göründüydim, diğeri için
ise 3-4 gün tuvaletim halde tuvalete çıkarmadıkları oluyordu. 16.
günün sonunda, yine elim, ayakım, gözlerim bağli olarak Selimiye ne-
zarathanesine getirildim. Askeri savcılıkla ifade'm alındı. Benim
HiT te uyardığım bütün ifadeleri, işkenceyle alındığım söyleyerek red-
dettim. Son de, tekrar HiT'e gönderilme tehdidi ile aynı ifade zaptı
geetti. Selimiye'de 50 gün kutubelli bir hücrede, günün görmü-

den yattım. Daha sonra k. büye nezaretخانهسینه gördüm. Bura
da dünya ile hiç bir ilişkisi olmayan 16 gün geçirdim. Kaldığım hü-
ce bir yataktan daha az büyüklükte idi. Buradan Mehmed Selimü-
yenin mükemmel hünerlerin, ve nihayet göz altına alınmasından 158 gün
sonra denize bileceğim insanların bulunduğu bir köşeye veril-
dim.

Bütün bu süre içinde karşılaşılabilecek her türlü hakareti gör-
düm. İşkence meclidi ve manevi olarak ve kimsel bir şekilde uygu-
landı. Bizim insanlardan çıkarmak için ellerinden gelen her şeyi
yaptılar.

Mustafa Zahir
Emekli Hava Müşaviri
Selimiye Askeri Cezaevinde tutuldu

Not: Transkriptler, aslına uygun olarak kopya edilmiştir. Kendi
el yazısıyla yazılı orijinali aramızdadır. Ancak dışarıya çıkar-
mak bugün için mümkün değildir.

Emekli Hava Müfettişi
Selimiye Askeri Cezaevinde tutuldu.

Not: Tarafından, aslına uygun olarak kopya edilmiştir. Kendi
el yazısıyla yazılı orijinali kurumumuzdadır. Ancak dışarıya çıkar-
mak bugün için mümkün değildir.

Yükümlü

Y. Z.

Sizmaliler Cezaevinde tutuldu.

3 Mart akşamı saat 20⁰⁰ sularında bir arkadaşımın birlikte tutuklandım. Emniyet Sarayında kısa bir sorgudan sonra Ankara Merkez K. Tüzme götürüldük. Biz iki ayrı odaya koydular. Kapisında iki silahlı erin nöbet tuttuğu odada, bir elimden oturdugum suya telepçellenmiş olarak ve ilk oturmak imkan olmamasın sabaha kadar bekledim. 09⁰⁰ saatlarında Merkez K. Tümgeneral Tervfik Tüzün yanında 4 albayla birlikte geldi. Albayların sırtüstü elimi tuttuğu, generalin cop ve yumrukları, özellikle yüzüme ve gözlerime vurduğu, yorulduk tan sonra öğleden itibaren elliyile yaktığı bir Amerikan sigarasını yüzümde söndürdüğü bir sorgudan sonra yine suya bağı olarak, yemik, sigara, uyku olmaksızın estesi gün öğleden sonraya kadar bekledim. Bağı elim dolasını yorulugundan sınırdı. Bu arada cesitli nöbetlerde subaylar tarafından da gizik psikolojik baskı metotlarıyla suzuya çekildim. Bu saatlarda ~~en~~ özellikle daha önceden tutuklanmış olan esin koz olarak kullanılıyordu. Sonra Hamak'ta bir askeri ciyazvi hücrelerinde iki gün kaldık. Oradan bir yarbayan komutasında bir ekip ile İstanbula getirildik. T. Ordu ve Sıkıyönetim K. önünele bir müddet bekledik, sonra yarbayan emriyle, 34 A2034 plaka nolu bir pikap aracı takip ederek Beşiköze yollanlık. Yolun kenar bir yerinde biz ellerimizi ve gözlerimizi bağı olarak pikabin arkasında oturan iki kiville teslim edildi. Benler HİT mensup idiydik. İşleme ara

di. Halen nerede olduğunu bilmediğim karargâhlarına kaçar sirdü. İçeride
alt katla yine, ellerim ve gözlerim bağli olarak dikildiğim bir köşede
sürekli yumsuk landım. Her yer sae burakılan bakım saas edilili. Etkileri
cikarip bir pijama verdetes. Etkisini ve ayaklarını zincirlediler. Baykutan
caya kaçar yumsukladılar. Kendime gelince üst kata çıkdım. Göz-
lerim açıldığında bulunduğum odada bir tüm general, bir albay ve 5-6
kadar sivil gördüm. General sorduklarına istedikleri cevapları verince
dikim şahide engizisyonca keşim edilceğini söyledi. Gerek denle öyle oldu.
Israk yere yattımdım, zincirli elim bir yere kilit edildi, ayaklarını özel
olarak yapılıms, fakat şahsı sakıldı. Engizisyon çalışmaya başladı.
Üçüncü gün her yeri sek melenişer uşpa ve keşmeden acıyla acılan ağzı-
ma zehir gibi kızlı su dökü lüyordu. Bir süre sonra fakatla çözüldü. Israk
zeminde yürütüldüm. Odadakiler tarafından seşilli keseler havaya kat-
dularak acıyan ayaklarının üstüne yere cıktım, yumsuklandım.
~~Hayatlarını~~ Hayatlarını sikip, sek melenidiler. Ayaklarını kızlı su dolu bir
kooada bir süre tuttuktan sonra keşar fakatla başladı. 3. Seans.

San sonra kulağıma ve parmağıma sarıdan tellerle bağlandığım sandalyeye de elektrik akımına tutuldum. Sonra tekrar falakaya bağladılar ve tekrar akıma. Gue yamuxa doğan elbiselerini mendiler. Menarip siyen ayaklarına pakue laumu güclükle giydim. Herim ve ayaklarım zincirli olarak bir taumusa bündüldüm. Sabaha kase tekrar Onkaraya gittik. Oğünüm öğünden sonra HİT de tekrar falaka ve elektrik işkencesine tutuldum. Akımı, beyeni, kalbe yakın yerlere tenasül suşuma bağladık lare tellerle uşuyortlardı. İşkence aksama doğu bir dachanın yakalanması de sonra erdi. Buakıldığım vışe de bendu sonra kinin çoğluk laumu dınlıyarak saatlerce bekledim. Sabaha kase beni tekrar işkenceye aldılar, Onadeki iki kişi ile birlikte kendi tekir leriyle iicümüyü "paralel" bağladılar ve akım mendiler. Yeni günle bir-likte kılın kula doğu yola çıktık. Falaka İstanbulluda bir süre devam etti. Dahor ellili olmak için özellikle bir ayagına uşuyortlardı. Ayagım kan toptadı. Patlayan bas parmağımın tenağı sonra dınlı. Yuvarak laumadan dış leriim kıldı. İşkence sonra erdi. Son sonra, bir süre daha HİT de kaldım. Bu süre içinde ben derece az ölmeyecek kadar yiyerek uşıldı. Daha sonra Séliniyeye getirildim. Asveri sarıcağın ifademi aldığı burada, 43 gün penceresiz, mükemmel bir hücrede kaldım. Sonra b k- si Harbiye Merkez k. nezaat koruvine götürüldük. Burada bir kanyola boyunda ve kanyola eninden 1 adam fizla genişlikteki hücrelerde, gazete, kitap okumadan, radyo dinlemeden, denusmadan, bittikel hayat karsında

boyunda ne kanyola eninden 1 adim fizikla genislikteki kucuklerde, gazete, kitap okumadan, radyo dinlemekten, konusmadan, bittiksel hayat tarzında 61 gün gecirdim. Uyku süresi mekutup da yazmadık. Sönsa yazabildiğimiz müz ise 3-4 saatı geçtikinde nezarethane konuslanığı tarafından yutkilyor du. Genellikle herkese okunan İzel ise "selamu var, iyiyim, bir ihti yacan vursa gönderecek mis" klise si idi.

67 gün sonra sekiz Selimiye'ye getirildik. Saklamamız yeniden karsı edili di. Toprak mevjesinin altında rutubetin sürekli kimel altentilana sebep olduğı işke kucuklere atıldık. Burada 17 gün kaldım. İhtilattan menkall masıyla partları ayur derece de kilitli olan kuguslarda, artaoklarla bir ara ya gelibildik. Döşeyimin en uzak sekatin İstanbul olduğınu okuduğı müz günlerde kugus koridorunda "kaleli fer yanyerde, daha sonra ya gan zicidli yagmurlardan, toprak 5-6 metre altmola olan kugusları su kaçı.

Özelle, tutuklanmamdan sonra her an maddi ve manevi işkenceye maruz kaldım, HİT'de analarıma, karlarıma küfür ettikler, cök mürs suratlarımla, aularımla alay ettikler. Sitrakli ölümle

- 2 -
Tehdit edildi. Sonra götürüldüğümüz her yerde keyfi davranışlar
la karşılaşık. Uzun süre yekama imkânı ummediler. Bizlere pınkâ
yüğümüz için asâgiladılar. Sebepsiz olarak yada sudan sebeplerle
çeşitli şekillerde cezalandırıldık. Su anda sağım, sihhatim de hemin
hemin düzelmiş durumda. İşkencede ölen yada uzun süre yaşamı
sına imkân olmayan kişilerin marlığını düşünce kendime fazla işke
ce edilmediğimi düşünmek zorundayım.

Salih Veyisoğlu
Emekli Hava Üsteğmeni
Selimîye Askerî Cezaevinde tutuldu.

Not: Tarafımdan aslına uygun olarak kopya edilmiştir. Kendi
el yazısıyla yazılı orijinali yanımızdadır. Ancak bugün için dışı
nya çıkarmak mümkün değildir.

Nûhî Ahmet
N/1 -

Not: Tarafmdan esline uygun olarak kopya edilmiştir. Kendi
el yazısıyla yazılı orijinali yanımızdadır. Ancak bugün için dışa-
rıya çıkarmak mümkün değildir.

Nâkî Ahmed

N/1 -

Sagmalcılar Cezaevinde Tutuklu.

Ben, Hasan Erkiliç, gerek güvenlik kuvvetleriuce
evimden alınışım, gerek Emulyet Müdürlüğündeki sorgum sı-
rasında büyük hakaret ve işkence gördüm.

25 mart 1972 günü sabah evimden çıkmak üze-
reydim. Aniden dışarıda silah sesleri ve gürültüler duyduk.
Pencerelerden kurşunlar vızıldamaya başladı. Camlar kırılıp
aşağıya indi. Evimde kalan arkadaşım Yusuf Küpeli ile
birlikte hemen yere yattık. Ates bir süre devam et-
tikten sonra dışarıdan biri dışarıya çıkıp teslim olma-
mızı bağınarak küfürlü bir ifade ile istedi. Biz artık
ates etmediklerine kanaat getirerek dışarı çıktık. Evi çevir-
miş olan polisler derhâl üzerimize atıldılar. Benî, iki
kişi kollarımı arkaya bükükten sonra tekme, yumruk
ve dibeikle dövdüler. Halk toplanmış & seyrediyordu. Po-
lisler beni dövrerken ağza alınıyacak küfürler ediyorlar-
dı. Daha sonra beni tekrar evin içine sokarak mahzen
nerede? diye sorarak yere yatırıp gene aynı şekilde
tekme ve dibeikle dövdüler. Evde mahzen ve cephaneye

sonra dışarıdan biri dışarıya ekip teslim olma-
mızı bağınarak küfürle bir ifade ile istedi. Biz artık
ates etmediklerine kanaat getirerek dışarı çıktık. Evi çevir-
miş olan polisler derhâl üzerimize atıldılar. Beni, iki
kişi kollarımı arkaya bükükten sonra tekme, yumruk
ve dizeyle dövdüler. Halk toplanmış & seyrediyordu. Po-
lisler beni döerken ağza alınıyacak küfürler ediyorlar-
dı. Daha sonra beni tekrar evin içine sokarak mahzen
nerede? diye sorarak yere yatırıp gene aynı şekilde
tekme ve dizeyle dövdüler. Evde mahzen ve ceptane
olmadığı belli idi ve zaten her tarafı aramışlandı. Ta-
mamen keyfi olarak dövüyorlardı. Ayrıca makiueli
tüfele tanyarak duvarları delik deşik ettiler. Bu du-
varın içinde herhangi bir kimse'nin saklanıp saklan-
madığı ancak güldüyordu. Evdeki arama bitince
beni sürükleyerek bahçeye çıkardılar yine halkın gö-
zü önünde arama küfür ederek dövdüler. Yine sürük-
leyerek polis arabasına göldördüler. Buradan Harbiye'deki
Merkez Komutanlığına gittik. Beni bodrumda bir kütüreye

attılar. Hücresin kapısı hiç aralıksız, deliksiz, yek-
pâreydi. Ve pencere filan yoktu. İçinde devamlı ısık ya-
mıyordu. Gecemi gündüz mü surlamak mümkün değil-
di. Bu mürede 25 gün kaldım. Bu sürede elimde ki
kelepeçler hiç çözülmüdi. En zorunu ihtiyaclarımızı ~~çözü~~
uğbete askerın yardımıyla göndüyorduk. Merkez Komutan-
lığın ta görevli bir albay ~~da~~ her gün müreme ge-
lerek iki kolundan iki ere tutturarak beni copla
dövdüyordu. Dövrerken eu ağza alınnıyacak köfürleri
ediyor anada bir yözüme tükürüyordu. Bana evlerin
sigara verdiğini anlatarak, anlara bana sigara
ve yemek verilmesini emretti. Daha sonra bu
tarz müamele devam etti sigara hiç verilmedi.

Haybiye İdeu sirkeci İdeu Emniyet Müdürlüğü
1. Subesine getirildim. Aynı gün saat üçlesten sonra
4'te ~~ser~~ gözlerim bağı sorguya çekilmek üzere bilme-
diğim bir yerlene götürüldüm. Götürülürken bir ana

uöbetçi askerin yardımıyla götürüyorduk. Merkez Komutan-
lığında görevli bir Albay ~~her~~ her gün müvevve ge-
terek iki kolundan iki ere tutturarak beni copla
dövüyordu. Dövenken en ağza alınamayacak küfürleri
ediyor arada bir yüzüme tokuyorlardı. Bana evlerin
sigara verdiğini anlatarak, onlara bana sigara
ve yemek verilmesini emretti. Daha sonra be-
larz nwaamele devam etti sigara hiç verilmedi.

Haybiye den sirkeci deki Emniyet Müdürlüğü
1. Subesine getirildim. Aynı gün saat üçlerden sonra
4'te ~~see~~ gözlerim bağlı sorguya çekilmek üzere bilme-
diğim bir yerlere götürüldüm. Götürülürken bir ana
yanındaki polisler eğilerek yürü dedi, ve bir süre
iki büküm dekliz sandığım bir yerden geçtik. Fa-
kat daha sonra aynı şekilde sorguya çekilen tutuk-
lulardan öğrendiğime göre dekliz falan yokmuş, eğile-
rek yürümemiz beni gizli bölmelere gittiğimizi san-
mak korkutmak amacıyla yapılmış. Sorgu odasına vandi-
ğimizde gözlerim açıldı. Ve bundan teşkilatta ne
işler yaptığını, kenleri tanıdığını hakkında bilgi istendi.
Ben örgüte dahil olduğumu ve Yusuf Köpeli mi ney

cek ismini bilmediği mi söyleyince beni Galılkaya
yattırdılar. Bir süre dövdüler. Döerken anama, baema
her seyme ağza alınıyacak küfürler ediyorlardı. Dövdü-
lar tekrar bezen şeyler sordular. Ben bir şey bil-
mediğimi söyleyince yeniden dövmeye başladılar.
Daha sonra tekrar sordular. Bu sefer ayaklarımı
edüp bir sandalye oturtup bağladılar. Bağlama-
dan önce emilçiplak soyuşturdular. Gözlerim bağlı
iken elim ve tenasül organıma elektrodlar bağli-
yarak elektrik verdiler. Elektrik kesip tekrar sor-
dular. Benim hangi derimeyi oyuntlara katıldığımı cey-
remde ki, oturduğum seutteki derimeyi işçilerin işi uale-
rini öğrenmek istiyorlardı. Bilmediğimi ~~şey~~ kimse-
yi tanımadığı söyleyince iyice sinirleniyorlar
ana, ayrat küfür ediyorlar, siz komünistsiniz, va-
tan hainisiniz, yurdunuzu satacaksınız diyorlardı.
O gün sorgu bitince beni "dolap" tabir edilen 30x40
cm ebadında tabanı olan bir küreye ~~atıldı~~ koydular.
Bu dolapta sabaha kadar ihü büküm durdum. Ayak-
larım falakadan sisimisti ve zonklayıyordu. Elektrik

du lar, Benim hangi d'errime' oylemlere katıldığını cev-
remde lü, oturduğum seutteli' d'errime' işçilerin işvile-
rini d'ğrenmek istiyorlardı. Bilmediğini ~~se~~ lüme-
yi tanınadığı s'dyleyince iyice sinirleniyorlar
ana, aynat küfür ediyorlar, siz komünistsiniz, ra-
tan' hainisiz, yurdunuzu satacaksınız diyorlardı.
O gün sorgu bitince beni "dolap" tabir edilen 30x40
cm ebadında tabanı olan bir kücreye ~~at~~ koydular.
Bu dolapta sabaha kadar ihü b'öklüm durdum. Ayak-
larım falakadan şişmişti ve zonkliyordu. Elektrik'in
ethüsiyle dudaklarım ve bagazım kurumuştı. Şiddet-
li su arzu ediyordum. Fakat u'betü' polis su ver-
miyordu. İstedigim zaman "geber pis komünist"
"sana su vermiyeceğini diyordu. Sabah olduğun da
ayın zehilde tekrar sorgu odasına götürüldüm. Ünee
falakaya yatındılar. Bir süre döv'ünee ayaklarımın
derisi patladı, kan fışkırmaya başladı. Bana nağ-
men vuruyorlardı. Her taraf kan içindeydi. Sopayı
vuran polis kosaplar gibi kolluk ve ş'ülük giymiş-

ti, böylece üstünü başını koruyordu. Ben istediklerini şeyi söylemeyeince tekvar sandalyeye oturtular. Küçük elektrodlardan birini kulağıma taktilar. Elektrik teması uzauma. Biri manyetoyu çevirdi, elektrik vücudumdan geçmeye başladı. Aulamama imkân olmayan bir süre elektrikle verdikten sonra elektrodların takili olduğu yerlere su dökerek "ve çeliğe su verildi" diye espini yaptılar tekvar elektrik verdiler. Islak ciltin fazla ızdırıp veriyordu elektrik.

Sorgum bir hafta sürdü. Bu sürecin sonunda kendileri bir ifade düzenliyerek bana zorla imzalattılar. Buradan Selimiye'ye götürüldüm. Savcı ifademı alacaktı. Ben saveiye ifademı kabul etmediğimi bu zor altında imzaladığımı söyleyince "Sana az bile yapmışlar, siz ciltin fazlasına muhtaksınız, siz vatan hainisiniz, siz satılmışsınız" dedi. Yazdiklarımı kabul etmezsem bu sefer MIT'e yollayacağını söyledi. İfadeyi polis te vermiş olduğum ifadede yavankunarak tamamen kendisi değiştirildi. İmzalattı. İmzalandıktan sonra...

elektrik yendiler. Islak daire fa-la izdirap yeni-
yordu elektrik.

Sorgu bir hafta sürdü. Bu sürecin sonu-
da kendileri bir ifade düzenliyerek baya zorla
imzalattılar. Buradan Etilimiyeye götürüldüm.
Savcı ifademı alacaktı. Ben saveciya ifademı ka-
bul etmediğimi' bu zor altında imzaladığımı söy-
leyince "Sana az bile yaptılar, siz daire faz-
lasına müstehaksınız, siz tutan hainisiniz, siz
satılmışsınız" dedi. Yazdiklarımı kabul etmezsem
bu sefer MIT'e yollayacağını söyledi. İfadeyi polis
te vermiş olduğum ifadede yavaşlınarak tamamen ken-
desi düzenledi. İmzalattı. İmzalarken baktığımda
savcının adının "Naci Gür" olduğunu gördüm.

Simdi Sağmalcılar Ezer evinde 8 aydır uyk-
kemeye' çıkılmıyay bekliyorum. Kanunen aranan bi-
nini saklamak suçundan tutukluyum. Fakat en a-
ğır suçlara gibi bir hücrede kalmaktayım.

Hasan Erkuic
Hecce

Ben; Hale İnkısal. 19 Şubat 1972 Cumartesi günü sabaha karşı Şişli
Cahizne Salonu Arnavutköy'de ki (İSTANBUL) evinden ~~olumlu~~ üzerinde
eşiyken, ayaklarını sırtla olarak polisleri sürüklenerek çıkarıldım.
Sokakta ayakta dururken üzerine toplam polisleri topladılar. Beni aralarına
alarak ellerindeki makineli silahların devir dikkatleriyle, coplarla, tekmeyle
ve yumrukle her yeri, özellikle kafa ve karnına vurarak linç etmek
niyetindeydiler. Bu işlemlere ulaşmadan birisinin "Öldürmeyin, o bize sağ
karnı, öldürürseniz işimize yarayan şey veririm size" demesi ile bir polise-
karnı verdim. Eminiyetle geldik 1. Şubede kaldığım 29 gün boyunca sü-
rekli her türlü ağır olumsuzluklar, küfür ve hakaretler, "Bundan sağ çık-
mayacaksın" gibi sözlerle muhatap oldum. Bu işlemlerle 1. Şube Müdürü
Mehmet Dikler'in odasına götürüldüm. Her gidişimde Bizat Müdür Mehmet
Dikler ve Müdür muavimleri, ve orada bulunan kişilerden, korkunç küfür-
ler, ve müstakim adı hakaretler ve hakaretler arasında iyi bir meydan da-
ğı yapıldı. (Müdür muavimlerinin birinin ismi CEVAT hatırladığım kadar,
diğerlerinin isimleri hatırlamıyorum. Kıyası bir adam olan bu Cevat sırtla
ayaklarını üzerine çıkararak topağıyla ezdi.) Müdür odasında bu işlemler-
lerinden birinde 'bir kırk kırık' (Mehmet Dikler'in özel yumrukları
sırasında) sırasında, ayaklarında göre keserlerle döndürdüm. Bu sırada
yakalanan diğer güvahi polisleri bu işlemlerinden dolayı kafam kırılıp
... .. bir men nolduğu konusunda. Bu işlemlerde

Sikler ve Müdür muavimlerinden, ve orada bulunan kişilerden, korkunç küfür-
ler, ve müstakbel adı hakaretler ve hakaretler arasında iyi bir meydan daya-
ğı yapıldı. (Müdür muavimlerinin bütün ismi CEVAT hatırladığım kadar,
diğerlerini ismini hatırlamıyorum. Triyası bir adam olan bu evet çok
aygınlıktan içine sığarak top ağıyla ezdi.) Müdür odasında bu zipsit-
lerinden birinde 'bir kırk kırık' (Mehmet Sikler'in özel yatağının
başında) suratında, ayaklarında yara yerlerle döşüyordu. Bu arada
yakalanmış olan gülmüş polisleri bu tekliflerinden dolayı kafam kırılmış
ve epeyce kanayan bir yara almıştı başında. En nihayetinde başından
karakurdu duvarlara vurduca bu yara yeniden ağırdı. 29 gün böylece
her türlü tehditler, hakaretler, sövüp saymalar ve bittirip tükenniz dayak
tekme fırkasıyla geçti. İfade olunup bittirip tükenniz 30. gün mahkemesine
tahriklandım. Bayram pazarı hapishanesine gönderildim. Fakat hakkında
ki her türlü işlemin bittirip tükenniz savarak yapıldı. Çünkü erkisi gün iki
dört polis beni hapishaneden çıkışta ağırlama yapacakları olup kade-
köyle son derece lüks bir araba ile bekleyen 4 kişiye davettiler.
Arabayı bindirdim, gözlerim bağlandı ve kendi derinlikle "Kont-
gilla" (?) ismine getirildim. Ellerim ayaklarım bağlandı, bir
odaya kapatıldım bu işkence evinde. Bu arada resmi, kara ku-
vetlerine ait bir üniformalı General gelerek bağandı, çağırıldı, küfürleri.
Çok pis laf atarak "Burası emniyetle benzer, öldürme kadar her-
şeyi yapın" diye yanındakilere emir verdi ve gitti. O gün

gözleri ve elleri ayaklarını bağlı (ziynetli) üzerinde giydikleri
 kan lekeleri içinde bir pırlama ile ortada iktidirdim. Önce tekne, fakat
 yuvruk uyardı dayandı. -- sonra fakat geldi sıra, Önceden kalbimin
 zayıf olduğunu söyledim "Senin ölüme daimi değil, bize kimse Senin
 hayatının hesabını soramaz, cesaret edeniz hak aramaya zaten sorumluları
 çok basit, kaçarken varıldı deriz" dediler. "Sen bizim estinizsin, buna
 si kati-gerile işi, anayese, kanun, tutuk viz gelir bize, bizim kimse-
 ye hesap verme sorumluluğumuz yok. İstediklerinizi yaparsınız" dediler. İske-
 necim ile zevkle "mazarını ellerimle taşıcağım" diyerek duruma bütün
 ahlakıyla ortak kaydı ve gitti fakat, iskenere... Yamanın
 şimdi kurtuluşla hatırlayacağım bir süre indi kalktı özel olarak
 hayatının sora ayıklama. Sora bakımından diye kızarak kalkıp
 yürümeni istedik. Eğer uyuyuyorsa ayıklama yeniden duyulmak ka-
 zandı diye. Kalktı fakat ancak oda boyunca 3-4 seve gidip
 gelebildim. Kendini kaybetmişim... Oldukça şiddetli bir kalp
 krizi geçirdim. Bu arada gözlerimi ararak başımı pencereden sar-
 kttılar, bol ağaçlıklı bir bahçe gördüm. Beşli bir köpek k bir er
 oluyordu bahçede elinde fiyer. Sora da iskenecim olan 30 yıla-
 rında trice yapılı, esmer kısa saçlı, gözleklü (beyaz gözleklilik) iri eli adam
 altında beni oraya sadete iskenecim yapmak için gettiğini, bögere ver-
 diği sözü tuttu için o rade bulunduğum, çokta öğrenmek istedikleri

gelebildim. Kendimi kaybetmişim. Oldukça fiddeli bir kalp
krizi geçirdim. Bu arada gözlerimi ararak başımı pencereden sar-
kıtılar, bol ağaçlıklı bir bahçe gördüm. Beşli bir köpek k bir er
oluyordu bahçe de elinde fener. Sonra da işkenceci olan 30 yıla-
rında trice yapı, esmer kısa saçlı, gözlekli (beyaz gözlek) iri eli adam
astında beni oraya sadere işkence yapmak için gettiğini, bcdlere ver-
diği sözleri tutmak için o rade bulunduguna, yoksul öğrenmek istedikleri
önemli bir şey olmadığını, yani sorgusunu bilmemesini söz konusu
olmadığını söyledi. Söz vermişiz, bcdlere her namuslu!.. adam
gibi sözünü tutması gerekliydi. Yani bir insana muharre işken-
ce yapmak izni verilecek sözünü tutmaktan söz etti.

15 gün sandaneye köti şartlarda bu işkence evinde tutuldum. Ol-
mayacak kadar genç le, her yeri kapalı havasız ve buş gibi bir odada
sabahlara kadar kuzve erkek arkadaşlarımız olt kottaki işkence ode-
sinden gelen korkunç feryatları arasında. Bu işkence evinde yani
MIT'de diktehanesi pekni bir feyde getir-götür işlerini yapan adam-
ların çoğunlukla Bulgar, Arnavut, Roman v.s. göçmenleri oluyordu.

15. gün, hapishaneye gitmekle kurtulmuşuzum, her istedikleri zaman, mah-
kemeler arasında bile herbirimizi oraya getirip yeniden hercesit işkence
yapacaklarını, isteklere ve gereklere herbirimizi topyekün hapishanede
"imha" edebileceklerini, bütün bunları umudumuzu zikre kubile

edersek Ağzına 4 yerdan dağınık makiyajlar zafakstunda gözlerim
bağlı olarak tekrar emniyete getirildim. Aynı yerde müteferrika'da
tutulduum ve Nisan başında (1972) ayakta durma mayasak bir halde
hastahaneye (Bayrampaşa Cezaevi) getirildim.

15 Ocak 1973 teyiz. Sıkıştırdım kanunlarımın mücadele ettiğ
olanaklar halen sağlığını düzeltmevi sürdürmekte. Bu yüzden sıkış-
tırdımın içinde yine kendi hastahanelerinin verdiği düzmece
bir "sağlık raporum" vassade tutuklandığımdan başlayarak geçen
11 ay içinde zaman zaman hastahaneye sokan hastalıklar
(özellikle bağırsak kanamaları) geçirilmekteyim.

15. Ocak 1973.
Bayrampaşa

Lâle Tokdemir .
Bayrampaşa Cezaevi.
Sığır Kadın Tutuklu

Lâle

5. Kasım, 1947 doğumlu.
İstanbul Üniversitesi, Ede-
biyat Fakültesi Psikoloji Bölümü

15. Ocak 1973.

Bayrampaşa

Lale Zorikdal,
Bayrampaşa Ceza evi.
Sigara Kadın Tutuklu.

Lale

5. Kasım 1947 doğumlu.
İstanbul Üniversitesi, Ede-
biyat Fakültesi. Psikoloji Bölümü
8. sınıfta. Öğrencisi, aynı
zmanda sekreter.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ